

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Dnevnik potovanja

25.06.2023 – 16.07.2023

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Uvod

V juliju leta **2019** sem prvič obiskal **Skandinavijo**. Potovanje je organizirala turistična agencija **Nasmeh**. Tako potovanje organizirajo v enaki obliki že več kot **20** let.

Potovali smo **22** dni z avtobusom iz Ljubljane, preko **Nemčije, Danske, Švedske** in **Norveške** in spet nazaj do **Ljubljane**. Spali smo v šotorih, kuhali smo si hrano in si s pomočjo vodnika ogledovali pokrajino. Takrat se je v meni nekaj premaknilo. Nikoli nisem doživel nekaj tako vznemirljivega kot je bilo to potovanje in vedel sem, da se bom spet podal na to pot. Na avtobusu nas je bilo vsega skupaj (s šoferjem in vodnikom) točno **30**. Imeli smo se krasno, sopotniki so bili super in tudi vodnik je bil res kakovosten.

Pravzaprav sem se tja hotel odpraviti že leta **2020** a je prišlo do izbruha covida. Čeprav ima organizirano potovanje svoje številne prednosti, pa ima tudi svoje slabosti. Program je določen vnaprej in ga ni možno prilagajati. Jaz sem si na primer želel videti še **Lofote** in doseči **Nordkapp**. Zato sem sklenil, da se bom naslednjič podal nazaj v **Skandinavijo** v lastni režiji in si pogledal tisto kar si najbolj želim.

Ker je potovanje v letu **2020** odpadlo sem ga planiral za leto **2021**, če bi bilo konec pandemije. Potovanje sem najprej nameraval opraviti s najetim kombijem. Planiral sem, da bi nas bilo skupaj **štiri** do **pet** oseb. Spali bi šotorih, hrano bi si nesli zraven, prav tako kak plinski kuhalnik in **tri** do **pet** kilogramsko plinsko jeklenko. Potem sem začel razmišljati o nakupu večjega avtomobila. Odločil sem se za **Berlingo XL**. To je bil po mojem izboru pravi avto za tako potovanje. Na strehi bi imeli strešni kovček in ogromno prostora v prtljžniku. In lahko bi si ga opremil kot mini camperja. A na žalost je bil **Berlingo XL** prevelik za mojo garažo. Ker pa epidemija v letu **2021** ni ponehala sem vse svoje plane usmeril v leto **2022**.

Na začetku leta **2022** pa se je na tržišču pojavil za moje želje in potrebe skoraj idealen avto – **Dacia Jogger**.

Avto ima zelo ogromen prtljžnik (**710** litrov), je robusten in dvignjen od tal, tako, da lahko vozi tudi po bolj slabih makadamskih cestah pa še cenovno je zelo ugoden. Pri zloženih zadnji sedežih nastane prtljžnik s skoraj **2.000** litri. Če bi imel na strehi strešni šotor bi bil to skoraj idealni mali **camper**. Edina škoda je, da v njem ni takega dizla kot je na primer v **Dusterju**.

Konec meseca februarja sem se odločil za nakup in ga naročil. Začel sem že tudi razmišljati o potovanju s njim v **Skandinavijo** v juliju tega leta. Izbirati sem začel že večje šotore za **4** do **5** ljudi, tako, da bi lahko vsi spali v enem šotoru. V mesecu maju sem končno dobil obvestilo, da je

moj avto izdelan in da potrebuje le še prevoz iz **Romunije** do **Maribora**. Zato sem se odločil za prodajo svojega **Clio Grandtoura**, s katerim sem bil zelo zadovoljen, a je bil za tak podvig, kot je potovanje v **Skandinavijo** premajhen. Avto sem prodal v **treh** dneh in dobil zanj še celo več kot sem pričakoval.

Takoj po prodaji starega avtomobila so se začele stvari s dobavo komplicirati in prejem mojega novega avtomobila se je vse bolj in bolj prestavljal. Končno sem ga prejel v drugi polovici meseca julija **2022**, prepozno torej, da bi šel z njim na potovanje, zato mi ni preostalo drugega kot da potovanje v **Skandinavijo** prestavim v leto **2023**. Ob nakupu **Joggerja** sem takoj naročil še kvalitetno vlečno kljuko in nosilec za kolesa **Thule** (takega seveda za na kljuko). Imel sem torej dobro osnovo za potovanje v **Skandinavijo**. Potrebno je bilo le še rešiti problem spanja. Imel sem že nagledan en velik šotor za **5** oseb.

Šotor **Arpenaz 5.2** je stal manj kot **400 €**. Bil je predviden za **5** oseb in je imel dve spalnici in velik predprostor s stojno višino (**190 cm**). Postavljanje je enostavno in dve osebi ga postavita v manj kot **15** minutah.

Strešni kovček bi mi za potovanje posodil nečak **Uroš**. Vse je bilo torej pripravljeno za potovanje. Odločil sem se tudi da bi šli na pot največ **štirje**, ker bi tako potniki na zadnji klopi imeli večje udobje.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

A potem so se v moje misli naenkrat prikradle neke nove ideje, pravzaprav sta prevladovali le dve ideji, ki sem jih dobil ob gledanju prispevkov o potovanjih na **YouTubu**. Opazil sem da je v **Evropi** začela naraščati uporaba **strešnih** šotorov. Če bi si na streho avtomobila montiral tak šotor potem bi se moj **Jogger** spremenil v pravega **camperja**.

Od vseh strešnih šotorov, ki sem si jih ogledal mi je bil najbolj všeč **Ikamper**. Postaviš ga v manj kot minuti in pri vходу in izhodu se ti ni potrebno plaziti en čez drugega. Le cena, ki je nekaj čez **4.000 €** je vredna razmisleka. Lahko dokupiš tudi **aneks**, tako da imaš potem še velik predprostor. Slaba stran je v tem, da je tak šotor primeren samo za dve osebi (obstaja sicer varianta za **3- 4** osebe a je prevelika in pretežka za mojega **Joggerja**).

Druga stvar, ki me je skoraj obsedla, je bila **CampLet** prikolica. To je moderna varianta nekoč vsem poznane **Brako** prikolice. V bistvu je to šotor za štiri osebe, ki pa že ima pripravljena 4 ležišča oziroma postavljena so v nekaj minutah. Opcijsko je na razpolago tudi kuhinja.

Samo v nekaj minutah nastane iz prikolice šotor s **dvema** spalnicama, velikim predprostorom in integriranim kuhinjski delom. Prikolica je lahka (manj kot **500** kilogramov) in je vozna s tretjo tablico. Noter lahko spravimo še stole, mizo in še cel kup raznih stvari. Spredaj v kovčku (opcija) pa lahko imamo na primer plinsko jeklenko in hladilnik na plin.

To sta bili torej dve ideji, ki sta me okupirali v začetku leta **2023**. Nekje v mesecu februarju **2023**, ko sem že naročil svoj nov avto, sem bil trdno odločen da grem v **Skandinavijo** a še vedno so bile na razpolago vse tri možnosti : **šotor**, **strešni** šotor ali pa **CampLet** prikolica.

V mesecu marcu se je pojavil podatek o letni inflaciji, ki me je dokončno prepričala, da grem v tem letu v neko investicijo, saj je neumno pustiti, da ti inflacija požira prihranke. Ker sem bil zaseden z delom sem se komaj v mesecu maju lotil razmišljanja kaj kupiti. Ker je bil strešni šotor primeren le za dve osebi sem ga začasno odmisllil (a si ga bom morda naslednje leto vseeno nabavil) in se posvetil ostalim možnostim.

Izbiral sem med možnostjo nakupa **CampLet** prikolice ali klasične počitniške prikolice. Bil pa sem trdno odločen, da karkoli bom že kupil, je obvezno potovanje v **Skandinavijo**. Nekako sem tudi prepričal brata v to in mu rekel, naj si rezervira cel mesec julij za potovanje. V drugi polovici maja sem se tako skupaj z bratom odpravil na ogleda. **CampLet** prikolico sem se ogledal že v letu **2022** a sem komaj sedaj dobil ponudbo. In ta ponudba me je malce šokirala – **15.000 €**. To je zelo veliko denarja za prikolico iz katere potem nastane šotor. Zato sem se odpeljal še v **Caravan** center v **Ljubljano** kjer so imeli nekaj počitniških prikolic na zalogi oziroma relativno hitro dobavljivih.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Na razpolago so imeli Dethlefs c-joy **480 QLK** (levo) in Dethlefs c-joy **460 LE** (desno). Prva je imela prostor za spanje do **6** oseb, druga pa samo za **tri**, a je imela vzdolžne postelje. Raje bi vseeno vzel tisto na levi strani a je bil problem v največji dovoljeni teži, ki je bila

1.350 kilogramov. Moj **Jogger** lahko vleče le prikolice do **1.200** kilogramov. Zato sem se odločil za **Dethlefs c-joy 460 LE**, ki pa ima največjo dovoljeno maso **1.200** kilogramov. Cena je bila v primerjavi s **CampLet** prikolico ugodna – **21.500 €**. S prodajalko sem se dogovoril, da bi imel še štirimetrsko **Thule** tendo in zunanji priklop za plin. Prav tako sem želel še solarno celico in notranji akumulator ter njegovo avtomatsko polnjenje preko celice. Zadnjega mi ni mogla zagotoviti ker je šlo za osnovni model. Problem je bil tudi, da prikolica ni imela **proti nihajne** sklopke. Problem je bil tudi zasedenost servisa, kjer bi mi lahko vse te stvari vgradili. Morda bi moral čakati do začetka **julija**, kar je bilo popolnoma nesprejemljivo. Seveda je tudi cena s vsemi temi dodatki presegla **25.000 €**. Dobili smo torej ponudbo in obljubo, da bodo najkasneje drugi dan poklicali glede termina vgradnje dodatnih komponent.

Sam pri sebi sem se odločil, ko sva se z bratom vračala proti **Mariboru**, da bom verjetno vzel to prikolico saj je kljub **10.000 €** večjemu strošku od nabave **CampLet** prikolice to vseeno boljša možnost. Ko sva dosegla **Celje** sem se odločil stopiti še do podjetja **AC Glavan** in pogledati ali ima tudi oni kaj na zalogi. Ko sva prispela do podjetja nama je lastnik **Vojko Glavan** pokazal prikolico **Burstner Premio 460 LE**. Ta je bila skoraj kopija tiste, ki sem jo izbral v **Ljubljani**, le da je bila dražja **24.500 €** a zato veliko bolje opremljena. Potem sem izvedel da spadata tako **Dethlefs** kot **Burstner** v isto grupo (**Hymer Group**). Ta je že imela proti nihajno sklopko, pa večji rezervoar za vodo in še marsikaj. Hotel sem imeti še tendo Thule, pa zunanji plinski priklop, litij ioni akumulator, solarno celico in še dodatne **USB** priključke ter **12 V** priklop v prikolici. Povedali so mi, da ni problema in da mi vse to lahko zmontirajo v roku največ enega tedna. Dobil sem ponudbo, ki je bila s vsemi dodatnimi vgradnjami nekaj nad **29.000 €**.

Že ko sem prišel domov sem se odločil za prikolico **Burstner**. Naslednji dan sem poklical lastnika in z malo barantanja uspel dobiti popust v višini **1.000 €**. Še isti dan sem mu nakazal **3.000 €** kot avans in da lahko pričnejo z montažo.

Dne **31.05.2023** sem plačal preostanek zneska in prikolico prevzel in jo odpeljal v **Fram**, kjer naj bi začasno stala pri sorodnikih, dokler si jaz ne uredim nadstreška pri bratu.

Preden sem jo prevzel sem moral seveda plačati cestnino in kasko zavarovanje, ter dvigniti tablico. Odločil sem se za celoletno zavarovanje, saj ni bistvene razlike v ceni, če bi se odločil samo za recimo pol leta. To me je stalo nekaj manj kot **400 €** (Zavarovanje **303 €**, ostalo cestnina in stroški registracije)

Prikolica ima **120 W** solarno celico in baterijo **Li-Ion 100 Ah** z možnostjo **bluetooth** nadzora, tako, da ni neke potrebe po električnih priklopih in bomo lahko prenočevali tudi zunaj kampov. Takoj ob nakupu sem se odločil, da v prikolici ne bomo kuhali, razen morda čaj ali kavo. Zato sem tudi dal vgraditi zunanji priklop na plin. Sedaj sem potreboval le še kuhalnik. Hotel sem ga naročiti kar pri **AC Glavan**, a mi je direktor povedal, da ga iz nekih njemu nerazumljivih razlogov ne more naročiti, ker ga ne dobavljajo v **Slovenijo**.

Nabavil sem ga torej preko alternativnih kanalov in ga kmalu tudi prejel.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Plinski kuhalnik **Campingaz 400 SG** je odličen aparat. Ima dva gorilnika s močjo **2100 W**, v kompletu pa sta tudi dve žarni plošči, ki jo je možno postaviti in tako uporabiti celotno razpoložljivo površino kot žarno ploščo. Zraven se dokupil tudi **6** metrsko gumijasto cev za plin s ustreznimi adapterji za hiter priklop.

Prikolica ima odličen kompresorski hladilnik **Dometic** prostornine **86** litrov. A vseeno sem želel v prtljajniku avtomobila še en kompresorski hladilnik. Odločil sem se za **Engel MR40F**, ki velja za enega najboljših v svoji kategoriji. Ima **38** litrov neto prostornine in lahko hladi v območju od **+8** do **-18** stopinj Celzija. Tako bomo lahko imeli na razpolago dva hladilnika ali pa le tega uporabljali kot zamrzovalnik. Kupil sem ga kar pri **AC Glavan**, kjer sem dobil tudi velikodušni popust.

V glavnem sem sedaj imel skoraj vse potrebno, da lahko odrinemo v **Skandinavijo**. A ker bo hladilnik **Engel** v prtljajniku avtomobila in se bo napajal preko **12 V** vtičnice, je bilo potrebno rešiti še problem napajanja hladilnika, ko bo motor avtomobila ugasnjen.

Rešitev sem našel v nakupu baterijskega generatorja **EcoFlow River 2 Max**. Ponaša se z **LFP** (Litij železofosfat) kemijo, ki omogoča preko **3.000** polnjenj. Napolni se v vsega **60** minutah. Največja izhodna moč je **500 W** a z načinom **X-Bost** se lahko ta moč za krajši čas dvigne tudi na **1.000 W**. Omogoča istočasno polnjenje kot praznjenje (torej napajanje naprav). Torej ga bom priklopil na **12 V** priklop pred zadnjo klopjo. Prav tako bo nanj priklopljen **Engel**. Ko se bomo ustavili in motor ne bo delal, se bo hladilnik napajal iz baterijskega generatorja. Teža generatorja je samo **7** kilogramov.

Sedaj sem res imel vse potrebno, da lahko odrinemo na pot. Že leta **2022** sem kupil mizo s **štirimi** stoli (ko sem še planiral da bi spali v šotoru). Dokupil sem torej le še zložljivo mizico, na katero bom posadil plinski gorilnik ko ga bom uporabljal za pripravo hrane.

A vendar me je skrbelo, kako bo z vleko tako velike prikolice. Nikoli prej še nisem vlekel prikolice, sedaj pa jo bo potrebno vleči kakih **10.000** kilometrov. Zato sem poklical avtošolo **Prihajam** oziroma gospoda **Bojana Krajnca** in ga povprašal, če bi lahko imel nekaj ur vožnje s prikolico. Pristal je da se dobiva takoj se vrne s kratkotrajnega oddiha na morski obali. In čez par dni sva začela s vožnjami. Čez kak dan je prišel še **Mirko**. Teh nekaj ur nama je zelo pomagalo. Vozila sva s njegovim avtom in prikolico. Na koncu se je **Bojan** ponudil da se dobimo na mestu kjer imam priklopljeno prikolico in da priklopimo mojo prikolico na moj avto in gremo na vožnjo. To smo tudi storili vmes pa sem jaz zapeljal prikolico še na tehtanje, tako, da sem ugotovil koliko stvari lahko še naložim.

Sedaj sva bila že zares pripravljena na odhod. Manjkalo je le še tretji potnik. Brat je računal, da bo šla zraven še njegova žena a si ta zaradi bolezni njenih staršev tega ni upala privoščiti. Zato je brat predlagal da naj gre zraven njegov prijatelj **Milan**.

Ker sva imela še enega potnika sem kupil še nad vzmetnico, da bomo lahko dineto spremenili v udobno posteljo. Potrebno je bilo le še določiti datum odhoda. Dogovorili smo se da gremo v nedeljo zgodaj zjutraj ko je na cesti manj prometa. Ostala je samo dilema ali nedelja **25. junija** ali nedelja **2. julija**. To je bilo odvisno od vremenske napovedi za **Skandinavijo**. In točno **16. junija** je padla odločitev – gremo v nedeljo **25.06.2023 ob 6:00**.

Naj se potovanje torej prične !

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

1.Dan – 25.06.2023

Odhod je bil planiran ob 6 uri. Prespal sem pri Mirku in kljub temu, da sva vstala ob 5 uri sva zamudila na dogovorjeno mesto. Jaz se namreč pozabil vzeti USB ključke z glasbo za na pot. Zato sva se najprej ustavila pri meni doma.

Ko sva prispela v **Fram**, kjer je bila prikolica parkirana pri Nikoličevih, je bil Milan že tam skupaj z Nejko. Tudi Peter je že bil buden. Skupaj smo z nekaj truda priklopili prikolico.

Naredili nekaj posnetkov za začetek poti in pričeli z našim potovanjem točno ob **6:15**.

Števec kilometrov je kazal **5198** kilometrov. Najprej sem bil na vrsti za vožnjo jaz. Do glavne ceste je šlo nekoliko bolj previdno in potreben je bil en postanek za pravilno nastavitev dodatnih stranskih ogledal. Ko smo prišli v **Framu** na avtocesto in zavili v smeri severa pa je šlo vse kot po maslu. Preventivno smo se zaustavili še na bencinski postaji v **Dobrenju** in preverili tlak v pnevmatikah. Vožnja do **Graza**, pa skozi graški predor in naprej proti severu je minila brez težav. Okrog 10 ure smo naredili prvi postanek po prevoženih približno **260** kilometrih. Pravzaprav smo hoteli natočiti gorivo nekje izven avtoceste, kjer je občutno cenejše kot na avtocesti a smo se izgubili pri iskanju bencinske črpalke. Na koncu smo natočili gorivo v vasi **Lambrecht** na neki avtomatski črpalke in morali plačati z gotovino, oziroma natočili smo goriva za **50 €**, ker si moral najprej naložiti denar in potem točiti gorivo.

Lambrecht je sicer slikovita vasica, ki ima **1.285** prebivalcev (stanje na dan **1.1.2023**) le da so kažipoti nekoliko zavajajoči. Potem smo se vrnili na avtocesto in nadaljevali vožnjo proti **Nemčiji**. V dobri uri prispemo v **Nemčijo** in nadaljujemo z vožnjo do postajališča blizu **Regensburga** po prevoženih približno **410** kilometrih.

Nato nadaljujemo proti severu in pred **Nurnbergom** zavijemo desno na avtocesto številka **10** proti **Leipzigu** in **Berlinu**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Okrog **18:45** prispemo v **Leipzig** v kamp »**Knaus Campingpark Leipzig**«. Števec kaže točno **6000** kilometrov, torej smo danes prevozili točno **802** kilometra. Tu bomo prenočili in nadaljevali z vožnjo jutri zjutraj. Sam kamping je zelo velik. Ima **157** parcel za avtodome oziroma prikolice in je zelo lepo urejen.

Prenočevanje nas je stalo **54,08 €** kar gleda na kakovost in ponudbo v kampu ni pretirana cena.

Najprej smo zunaj postavili mizo in stole, ter še naš plinski kuhalnik, na katerem bomo kuhali. Nočem namreč kuhati v prikolici, razen morda kak čaj ali kavo.

Za večerjo sem pripravil omako iz bučk, riž ter mešano solato. Milan je prinesel kar nekaj domačih bučk in sklenili smo, da jih porabimo v čim krajšem času. Pri večerji smo pili odličen Sauvignon.

Po večerji smo pomili posodo, še malo posedeli ob šilcu viljamovke ter se po tuširanju napotili na zaslužen počitek.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

2.Dan – 26.06.2023

Vstali smo ob 7 uri. Noč je minila mirno, spali smo dobro saj smo bili utrujeni od včerajšnje celodnevne vožnje. Ker je bilo ponoči zelo toplo smo imeli okna odprta. Zjutraj nas je doletel že prvi problem, eno od oken se ni dalo zapreti, saj je zaskočil mehanizem. Po veliko neuspešnih poskusih sem klical firmo **AC Glavan**, kjer so nam prikolico prodali. Lastnik, **Vojko Glavan**, mi je svetoval, da naj od vijačim oba nosilca in tako zaprem okno, napako bodo uredili ko se bomo vrnili v **Slovenijo**. Tako smo tudi naredili in potem smo okno zlahka zaprli, le odpirali ga nismo več do povratka.

Pripravili smo si zelo okusen zajtrk – kuhane hrenovke, paradižnikovo solato ter kruh in gorčico. Pred tem smo si seveda pripravili čaj. Zajtrk je na takem potovanju bolj pomemben kot doma, saj nikoli ne veš kdaj bo naslednji obrok. Po zajtrku smo pomili posodo, pospravili stole in mizo in že smo bili pripravljeni za nadaljevanje poti.

Kamp smo zapustili okrog **devete** ure in se odpeljali v smeri **Berlina**. Ker se sam kamp nahaja že izven **Leipziga** nismo imeli nekih preglavic s gnečo na cesti čeprav je bil delovni dan. Vožnja je minevala v lepem in sončnem vremenu.

Po približno **dveh** urah vožnje smo naredili kratko pavzo na eni od bencinskih črpalk. Pojedli smo sendviče, ki so ostali še od prejšnjega dne in izkoristili **WC** in se zgrozili ob ceni bencina, ki je znašala kar **2,20 €** za liter **95** oktanskega. Nato smo nadaljevali pot. Na srečo smo čez slabo **uro**, okrog **12** našli črpalko, kjer je bila cena bencina bolj normalna in natočili do vrha.

Po približno **uri** vožnje se je začelo temniti in zajela nas je nevihta. Bilo je temno kot ponoči, močno se je ulilo in veter je bil skoraj orkanski. Zavili smo na eno od parkirišč in počakali, da se je vreme malo izboljšalo. Na srečo se je to zgodilo zelo hitro a dež ni prenehal padati, le intenziteta je bila bistveno manjša.

Ob **16:30** prispemo v **Puttgarden**. Najprej je bilo v načrtu, da tu prenočimo. A naenkrat smo se znašli v pristanišču, kjer so nam pristaniški delavci divje mahali naj pohitimo s vkrcanjem. Kupili smo torej karto za trajekt do **Danske**, kar nas je stalo **213,50 €** in takoj zapeljali na trajekt. Bili smo zadnji, ki smo se vkrcali in takoj za tem so se pričele priprave na izplutje trajekta. In čez nekaj minut smo že pluli proti pristanišču **Rodby** na **Danskem**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Vreme je bilo oblačno, vetrovno in narahlo je še deževalo, zato smo se večino časa plovbe zadrževali v notranjosti trajekta. Jaz in Mirko sva si privoščila pivo Milan pa je užival v **Coca Coli**. Plovba traja približno **50** minut. Ko je bil trajekt od Nemčije oddaljen **12** milj, se je odprl ladijski **FreShoop**.

Še pred odprtjem se je pred vhodom nabrala množica ljudi, ki so takoj po odprtju vdrli noter in začeli kot obsedeni kupovati alkoholne pijače. V **Skandinaviji** je namreč alkohol zelo obdavčen zato se predvsem **Skandinavcem** nakup zelo izplača.

Tudi mi smo kupili cel zaboj **Coca Cole** (**24 x 0,33** litra) in za njega plačali zelo ugodnih **12 €**, kar pomeni **0,50 €** za kos. Prav je, da ima vsak svojo pijačo, Mirko in jaz sva imela pivo, Milan pa **Coca Colo**.

Po izkrcaju iz trajekta smo nadaljevali pot po avtocesti proti **Copenhagenu**. Po slabi uro vožnje se ustavimo v kampu »**Sakskobing Sportcenter**« v kraju **Sakskobing**. Ura je kazala točno **18:30** kos smo postavili prikolico na mesto in spustili podporne noge, ter pripravili vse potrebno za pripravo večerje. Kampiranje nas je stalo **37,84 €**. Kamp je izredno lepo urejen.

Mirko je bil na vrsti za pripravo večerje in pripravil je omako iz bučk, špagete in solato. Zraven smo seveda spet uživali v odličnem **Savignonu**. Po večerji smo se odpravili na potep po mestu.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Sakskobing je staro mesto, ki obstaja že od leta **1240**. Ima **4.590** prebivalcev (stanje na dan **1.1.2023**). Ime je dobilo po istoimenski reki. Na eno strani ga omejuje **Sakskobng Fjord**, ki je dolg približno **8** kilometrov. Površina mesta znaša **3.51** kvadratnega kilometra.

Mesto je zelo urejeno, čisto le nikjer ni bilo žive duše, čeprav je bil normalni deloven dan (no morda je bil kak njihov praznik).

Ogromno lokalov a vse je zaprto. Obstaja tudi zanimiv lokal, ki nosi ime po slavnemu igralcu.

Ena od največjih znamenitosti je tudi »**Smejoči vodni stolp**«

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Končno nam uspe najti odprto trgovino. Kupimo si pivo in čokoladni priboljšek. Pivo je seveda **Dansko** (Carlsberg), saj smo vendar na **Danskem**.

Nadaljujemo naš potep po mestu in opazujemo zanimivo arhitekturo stavb.

Fasade stavb so odete v živopisne barve.

Pomahamo še soncu v slovo v bližnjem pristanišču in se napotimo v kamp na zaslužen počitek.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

3.Dan – 27.06.2023

Vstal sem že ob **6:20**. Mirko in Milan sta še spala. Najprej sem si s pomočjo računalnika naložil na svojo predplačniško kartico **1.000 €**. Sicer je bil saldo na kartici pred tem še cca **400 €**, vendar nisem hotel priti v težave s pomankanjem sredstev in sem izkoristil priliko, ko sem imel čas in to opravil. Pred potovanjem sem nekako računal, da bodo vsi stroški skupaj na osebo znesli približno **1.500 €**. Dogovorili smo se da vsak od nas v začetki položi na moj račun **1.000 €**, ostalo pa bomo poračunali ob vrnitvi, ko bodo znani vsi stroški. Pred potovanjem sem si na predplačniško kartico naložil **1.000 €** potem pa bom glede na situacijo dodajal sredstva. Malo pred sedmo sta prišla iz prikolice tudi Mirko in Milan. Najprej smo si skuhal čaj in se dogovorili kaj bomo jedli za zajtrk. Ker je ostalo še nekaj hrenovk sem jih skuhal, narezal še malo **Chorizo** klobase in nekaj paradižnika in z dodanim kruhom in gorčico smo dobili obilen in okusen zajtrk.

Kamp smo zapustili točno ob **9:05**. Najprej smo morali natočiti gorivo saj je bil rezervoar skoraj prazen. Našli smo črpalko in ta je bila prva od avtomatskih črpalk na tem potovanju. V nadaljevanju poti bodo take postale stalnica. Na avtomatski črpalki veljajo drugačna pravila kot na običajni. Najprej moraš vstaviti kartico in vnesti **PIN** kodo. S tem si avtomat rezervira neka sredstva. Potem se sprosti točenje in lahko natočiš gorivo. Ko končaš si lahko s kombinacijo tipk izpišeš račun. Seveda je to enostavno če lahko nastaviš jezik (na primer angleščino), če pa je na voljo samo eden od skandinavskih jezikov, potem ti ostane le ugibanje. Svetla izjema so **Shellove** črpalke, le te spoznajo iz tvoje bančne kartice, da si **Slovenec** in ti takoj omogočijo komunikacijo v **slovenskem** jeziku.

Če takoj pogledaš v bančne transakcije ali **SMS** obvestila na telefonu, vidiš na računu dva odtegnjena zneska – znesek za plačilo količine iztočenega goriva in še znesek rezervacije, ki pa kasneje izgine. Včasih pa zadnji znesek še kar vitraja in takrat je potrebno klicati bodisi firmo, ki ima v lasti črpalko ali pa svojo banko.

Ko smo uspeli napolniti rezervoar se odpeljemo dalje. Že po nekaj minutah dosežemo naš prvi postanek, to je brezplačno postajališče za avtodome in prikolice, takoj za prvim od mostov **Faro Bridges**.

To sta v bistvu dva mosta, ki povezujeta otoka **Falster** in **Zealand** preko majhnega otočka **Faro**. Zato je je tudi ime »**Faro mosta**«.

Prvi (južni) most je dolg **1.726** metrov z največjim razponom **290** metrov. Nahaja se **26** metrov nad morjem in ima nosilna stolpa višine **95,14** metra.

Drugi(severni) most je dolg **1.596** metrov, z največjim razponom **40** metrov, in poteka **20** metrov nad morsko gladino.

Brezplačno postajališče je na otočku **Faro**.

Tako izgleda severni most slikan s postajališča.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Mirko in **Milan** sta me oštevala zakaj nismo predhodnega dne nadaljevali našo pot in prenočili tukaj brezplačno. Res je lep prostor za prenočitev, na naslednjem potovanju se bomo tu zagotovo ustavili in prenočili. Morda celo na povratku nazaj.

Po kratkem postanku nadaljujemo našo pot proti mestu **Roskilde**. Naš cilj je ogled muzeja vikinških ladij in pa seveda kratek ogled mesta.

Roskilde je mesto z **52.580** prebivalci (stanje **1.1.2023**). Leži približno **30** kilometrov zahodno od **Kopenhagena** na otoku **Zaeland**. Njegova gotska katedrala je na UNESCO-vem spisku. Je zelo staro mesto in datira že v čase **Vikingov**. Leta **1275** je postal domovanje danske monarhije in bil do leta **1443** celo prestolnica **Danske**.

Kot ustanovitev mesta se omenja letnica **980**. Takrat naj bi ga ustanovil **Harald Modrozobi**

Naš prvi cilj je ogled originalnih vikinških ladij v muzeju. Razstavljeni so ostanki petih vikinških ladij iz **11** stoletja. Izkopali so jih leta **1960**, približno **20** kilometrov severno od mesta. Razstavljene ladje so dolge od **3** do **15** metrov.

Roskildska palača je bila zgrajena med leti **1733** in **1736** na mestu nekdanje rezidence **Roskildskih** škofov. Danes je v njej muzej sodobne umetnosti.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Tudi velika gotska katedrala je vredna ogleda. Stoji na mestu lesene cerkve iz **10** stoletja in je bila grajena v **12. in 13. stoletju**. Vsebuje **39** kraljevskih grobnic. Leta **1995** je bila uvrščena na **Unescov** seznam svetovne dediščine. Vsako leto jo obišče približno **100.000** turistov.

Roskildski festival je eden največji rock pop festivalov v Evropi. Traja **4 dni**. Prva izvedba je bila leta **1971 (28 in 29 julija)**. Na festivalu nastopajo zelo razni žanri glasbe : **folk, jazz, rock in pop**. V štirih dneh se festivala udeleži preko **100.000** ljudi. Odvija se vedno v juliju – ali **prvo** sredo v juliju ali pa **zadnjo** sredo v juliju in seveda do sobote.

Tudi samo mestno jedro je zanimivo. Ogromno je trgovin, kavarn v zelo razgibano arhitekturi, v sijočih barvah fasad. Žal nam čas ni dopuščal več kot uro sprehoda.

Naša naslednja postaja je **Helsingor**, kjer se bomo vkrcali na trajekt do **Švedske**.

Helsingor je mesto in občina na **Danskem**. Ima **62.686** prebivalcev (stanje na dan **1.1.2018**). To je ena od poti kako priti na **Švedsko**. Razdalja do švedskega mesta **Helsingborg** znaša le **4** kilometre in trajekt potrebuje za to pot **15** do **20** minut.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Ena od največjih znamenitosti **Helsingorja** je grad **Kronborg**. V drami **William Shakespeara Hamlet** je ovekovečen kot **Elsinore**. Predstavlja enega najpomembnejših renesančnih gradov v severni **Evropi**. Zgradil ga je kralj **Eric VII** v letu **1420**. Od leta **2000** je vpisan na **Unescov** seznam svetovne dediščine.

Do trajektne luke smo prevozili že skoraj **1.500** kilometrov.

Vkrcamo se na trajekt, kar nas stane **130 €**.

Plačujemo veliko ceno ker smo pač dolgi skoraj **12** metrov.

Čez slabih **20** minut se izkrcamo na **Švedskih** tleh v mestu **Helsingborg**.

Helsingborg je večje mesto od **Helsingorja** in ima **113.828** prebivalcev (stanje na dan **31.12.2020**). Nahaja se v pokrajini **Skanijska** (od tod tudi ime znane znamke tovornjakov). Je drugo največje mesto pokrajine **Skanijska** (tako za **Malmöjem**) in **deveto** največje mesto na **Švedskem**. Je tudi eno najstarejših mest na Švedskem in je prvič omenjeno že leta **1085**.

Nadaljujmo našo pot in okrog 18 ure prispemo v mesto **Jönköping**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

in klopi na katerih bomo lahko jedli večerjo.

Ura je že **23** a sonce še vedno ni zašlo. Malo smo si pogledali sončni zahod ob sprehodu ob jezeru in potem odšli na počitek.

Jönköping je mesto **112.766** prebivalci (stanje **31.12.2022**), medtem ko jih ima cela občina **Jönköping 141.081**. Mesto je tudi sedež istoimenskega okrožja, ki ima skupaj **367.064** prebivalcev. Leži ob drugem največjem Švedskem jezeru **Vättern**. Konec leta **2019** je bilo mesto proglašeno kot mesto z najboljšo perspektivo v državi v prihodnosti. Poznano je po proizvajalcu **Huskvarna**, ki zavzema eno celo mestno četrt. Je pa tudi glavni logistični center za firme kot **Elektrolux** in **Ikea**.

Ponaša se z veliko znanimi in slavnimi osebnostmi, ki so bile tam rojene oziroma tam živele. Na primer **Agnetha Fältskog** iz skupine **ABBA** ali **Nina Person** vokalistka skupine **The Cardigans**.

Mi smo se najprej ustavili na črpalki sredi mesta in natočilo gorivo. Od prijaznega domačina smo dobili informacije o kampu in kako priti do tja. V celotni **Skandinaviji** so ljudje izjemno prijazni in ustrezljivi in so vedno pripravljeni pomagati. To smo spoznavali skoraj vsak dan.

Kamp je bil v okrožju **Huskvarna** ob jezeru. Jaz sem se že dogovoril za prenočitev, cena bi bila **29 €** (za vse tri skupaj seveda), a sta se **Mirko** in **Milan** uprla, češ zakaj ne bi našli nekaj, kjer bi lahko prenočili brezplačno. Zato smo se odpravili dalje.

Vozili smo se po lokalni cesti ob jezeru **Vättern** in čez dobro uro res našli zelo primeren kraj za prenočitev. Postajališče je bilo nekoliko dvignjeno od ceste in imeli smo tudi sanitarije

Imeli smo družbo kar nekaj drugih popotnikov ki so bili večinoma s avtodomi. Okolica je bila lepo urejena in čista, pa tudi obilica klopi je bila na razpolago.

Ker smo na to mesto prispeli ob **21** uri sem se odločil, da pripravim za večerjo samo gosto fižolovo enolončnico s popečeno slanino. Zraven smo jedli še mešano solato.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

4.Dan – 28.06.2023

Tudi danes sem vstal prvi že ob **6:30**. Kmalu za tem se mi je pridružil **Milan, Mirko** pa je kot po navadi vstal zadnji. Naš brezplačni kamp je bil na področju **Gränna**, ki leži še vedno v okrožju **Jönköping**.

Sam kraj ima le **2.655** prebivalcev. Prvi zametki kraja so nastali leta **1652**. Kraj je kljub majhnemu številu prebivalcev še vedno iz zgodovinskih razlogov opredeljen kot mesto (čeprav so na **Švedskem** mesta le taka naselja, ki imajo več kot **10.000** prebivalcev).

Proizvod po katerem je kraj najbolj poznan so tako zvane »**Palični bomboni**« (original »**Polkagris**«). Originalni naj bi bil težek približno **50** gramov. Najdaljši je bil izdelan leta **1989** in je bil dolg **287,7** metra, najtežji pa leta **2003** in je tehtal **2.158,7** kilograma.

25. julija se tukaj vsako leto odvija tekmovanje v pripravi te sladkarije.

Sladkarija je v osnovi sestavljena iz poprove mete, sladkorja, vode in majhnega deleža vinskega kisa.

Na prodaj je v več kot **20** trgovinah v kraju.

Naš današnji končni cilj je **Stockholm**. Vozimo se po lokalni cesti ob jezeru in občudujemo brezhibno obdelano zemljo. Vsakozi pazimo na omejitve hitrosti, saj je na cesti množica avtomatskih radarjev. Vozimo se mimo kmetij in opazamo da ima skoraj vsaka tretja parkirano počitniško prikolico. **Skandinavci** so veliki ljubitelji potovanja s prikolicami in avtomodi.

Po približno dobri **uri** vožnje prispemo v **Vadsteno**. Parkiramo na mestu, ki je posebej določeno za parkiranje kamp prikolic oziroma avtomodov in se podamo na ogled mesta. Ker sem bil tukaj že leta **2019** sem takoj prepričal še **Mirka** in **Milana**, da si je ta kraj res vredno ogledati.

Največja znamenitost je vsekakor grad. Zgradil ga je kralj **Gustav I** v letu **1545** kot trdnjavo, ki bi ščitila **Stockholm** pred zavojevalci ki so se približevali z juga. Leta **1550** je princ **Magnus**, sin edinec kralja **Gustava** postal vojvoda **Östergötlandski** je še dozidal še notranji bivalni del. Princ **Magnus** je umrl leta **1599** in je pokopan v grobnici v **Vadstenu**. Grad je bil dokončan leta **1620** v obliko, ki jo kaže še danes.

Dvorec **Vadstena** je bil kraljevska palača do leta **1716**, ko je kraljeva družina izgubila interes zanj.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Druga velika znamenitost **Vadstene** pa je »**Opatija Vadstena**« ali v originalu »**Abbey Pax Mariae**«. Tega je leta **1350** ustanovila **Sveta Brigitta Švedska** (rojena **Birgersdotter**) kot prvi samostan **Brigittinega** reda.

Vredna ogleda je tudi mogočna opatijska cerkev, kjer sta pokopani tako **Brigitta**, kot tudi njena hči **Catharina van Zweden**.

Sledil je še kratek sprehod skozi kraj. Sama **Vadstena** ima **5.613** prebivalcev (stanje **31.12.2010**). Stavbe imajo zanimivo arhitekturo. Ob gradu se nahaja tudi postajališče za avtodome. Ob sprehodu ob jezeru smo občudovali tudi labodjo družino.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Ob **10:40** smo se poslovili od **Vadstene** in se odpeljali proti **Stockholmu**. Po nekaj minutah vožnje po lokalni cesti smo že vozili po avtocesti. Vozili smo mimo krajev zanimivih imen : **Linköping**, **Norrköping** in **Nyköping**. To so mesta s cca **100.000**, **150.000** in **35.000** prebivalci, vendar nismo imeli časa za ustavljanje in ogled saj smo hoteli doseči **Stockholm** čim preje. Ob **15** uri kočno dosežemo **Stockholm** oziroma postavimo prikolico v kampu **Bredäng**.

Kamp se nahaja ob jezeru **Mälaren**. Lociran je **10** kilometrov jugozahodno od centra **Stockholma**. Kamp je lepo urejen in cenovno zelo dostopen – za eno nočitev smo plačali **33,26 €** za vse nas. Zelo dobra je tudi povezava s metrojem – postaja je oddaljena le **700** metrov. Do zelo znane peščene plaže ob jezeru je le dve minuti hoje skozi gozd. Kamp ima **380** parcel od tega **204** z električnim priključkom.

Pred začetkom potovanja sem planiral, da bomo v tem kampu ostali dve noči, vendar smo se dogovorili, da bomo v vsakem od prestolic ostali le eno noč. Za kosilo sem pripravil bele bavarske klobase na žaru, bučke na žaru in mešano solato. Prvič, odkar smo na poti, smo razpeli tudi tendo saj je bilo na soncu prevroče.

Za spremembo smo ob kosilu nazdravili z izjemno modro frankinjo. Po kosilu smo pomili posodo, pospravili kuhalnik, ter mizo in stole in se napotili na popoldanski ogled **Stockholma**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

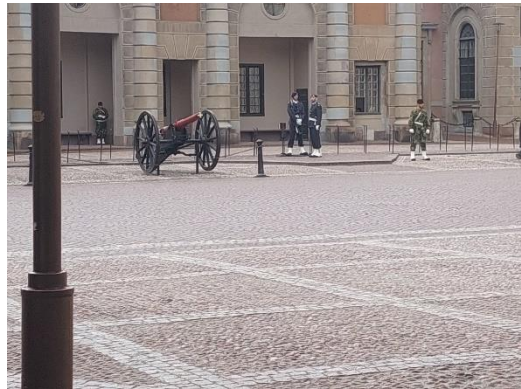

Do najbližje postaje podzemne železnice je samo **700** metrov. Postajališče ima enako ime kot kamp – torej **Bredäng**. Ko se nahajate v tujem mestu si morate seveda obvezno zapomniti, zapisati ali fotografirati postajo na kateri začnete pot, da se boste lahko kasneje na povratku vrnili na isto mesto. Zame je bilo lažje saj sem bil tu že leta **2019** in poznam **Stockholmsko** podzemno železnico. Kupili smo torej celodnevne karte, ki veljajo **24** ur od prve aktivacije in veljajo za podzemeljsko, avtobuse in tramvaje. Zanje smo plačali **15,86 €** po osebi. Potem smo se z podzemno železnico odpeljali do »**Central Station**« od koder smo začeli naše pohajkovanje po **Stockholmu**.

Stockholm je ogromno mesto z približno **milijon** prebivalci. Zavedali smo se, da v enem dnevu ne moremo kaj dosti videti. Ker sem ga sam že obiskal leta **2019** sem ostalima predlagal, da gremo na ogled kraljeve palače, pa na ogled starega mestnega dela, ki izvira iz trinajstega stoletja (**Gamla stan**). Potem pa z tramvajem do muzejskega dela in potem še malo vožnje s tramvajem po mestu.

Začeli smo torej pri kraljevi palači. Čisto rahlo je naletaval dež, ki pa je kmalu ponehal in posijalo je sonce in čas je bil za en skupni

posnetek. Sledil je še krajši sprehod skozi **Gamla stan**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

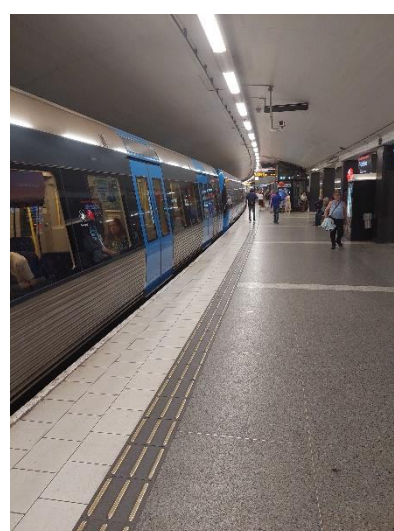
Potem smo se s prvim tramvajem odpeljali v neznano. Opazovali smo mestni vrvež skozi okna tramvaja. Tramvaji so me spominjali na **Zagreb**, saj so bili iste barve (vsaj večina) le da so bili bolj moderni in novejši. Obstajajo **4** tramvajske redne linije in **ena zgodovinska** linija, po kateri vozijo starodobni tramvaji (tisti na levi)

Nekateri so bili v bolj živahnih barvah. Vmes smo nekajkrat izstopili in naredili kratke sprehode. Med enim od takih smo vstopili tudi v eno trgovino in kupili kruh ter sladoled. Kruh smo odnesli v kamp sladoled pa veselo zmazali.

Potem smo se vrnili do **Central T** od koder bomo nadaljevali pot z podzemeljsko do našega kampa.

Za povratek je potrebno najprej najti pravo linijo. To storimo tako, da pogledamo katera je končna in začetna postaja linije na kateri leži postaja do katere želimo priti. V našem primeru je postaja **Bredäng** ležala na liniji **T14**. Začetna postaja gledano iz smeri iz katere je prišel vlak je bila **Morby centrum**, zadnja postaja pa **Norsborg**. Torej je potrebno pogledati smer **Norsborg** in potem samo izstopiti na naši postaji. Tako pravilo velja za vse metroje v katerikoli državi.

Na tem mestu moram omeniti odlično aplikacijo za pametne telefone – **SL**. S to aplikacijo lahko kupujemo vstopnice za mestni promet in celo planiramo vožnje v **Stockholmu**. Aplikacija na podlagi **GPS** podatkov spozna kje se trenutno nahajamo. Ko vtipkamo željeno destinacijo nam predlaga vrste prevozov in celo čase odhodov, ter nas seveda usmerja kako priti do vstopne postaje želenega transporta. Aplikacija je brezplačna in izjemno koristna. V kamp smo se vrnili okrog **23** ure in šli takoj spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

5.Dan – 29.06.2023

Zbudili smo se malo pred 7 uro zjutraj. Noč je bila deževna, tako da sem moral ponoči vstajat in zapirat strešna okna. Ker se nam je mudilo še na dopoldanski ogled **Stockholma** smo si skuhal čaj in pripravili hiter zajtrk. Narezal sem nekaj paradižnika, slanine in zraven ponudil mesni narezek in kruh. Do 12 ure bi morali kamp zapustiti, vendar sem se na recepciji dogovoril, da ne bo nič hudega če bomo odšli eno uro kasneje.

Z metrojem smo se spet zapeljali do centralne postaje v **Stockholmu**.

Najprej smo si bolj podrobno ogledali staro mestno jedro – **Gamla stan**. Arhitekturno razgibane in barvite stavbe prav vabijo, da si jih ogledaš. Ozke uličice polne trgovin dajejo občutek kot, da se potikaš nekje na **Mediterranu**.

Potem smo se spravili na tramvaj in se odpeljali do **Vasa** muzeja. V njem hranijo edino skoraj nedotaknjeno bojno ladjo iz 17 stoletja.

Ladja **Vasa** je imela eno najkrajših krstnih plovb vseh časov. Preplula je le razdaljo **1.300** metrov in se zaradi srditega neurja in napak pri

načrtovanju oziroma preobremenitvi ladje, potopila v globino **32** metrov. Na morskem dnu je ležala skoraj **333** let, ko so jo dvignili na površje in jo po nekaj desetletij obnovitvenih del namestili v posebej zanjo zgrajenem muzeju. Zaradi pomankanja časa smo si muzej ogledali le od zunaj in se potem napotili še do

ABBA muzeja.

Ker je bila tukaj dolga vrsta čakajočih za vstop v muzej smo si ogledali le trgovski del, kjer se da kupiti plošče, CD-je in spominke z motivi slavne grupe. Potem smo šli mimo **Skansen** muzeja (muzej na prostem) do tramvajske postaje in se odpeljali na centralno postajo od tam pa s metrojem nazaj v kamp, kamor smo prispeli ob **12:30**. Nekaj minut po **13** uri smo zapustili kamp in se odpeljali proti severu.

Naš današnji cilj je bil **Rättvik**, ki se ponaša z najdaljšim lesenim pomolom na svetu. Najprej se moramo seveda prebiti iz **Stockholma**. Kmalu dosežemo avtocesto in se usmerimo proti **Uppsali**. Sedaj imamo na razpolago dve možnosti : lahko gremo proti **Finski** in čez **Finsko** dosežemo **Nordkapp** ali zavijemo levo in gremo po cesti **E45** v smeri **Östersund**-a, **Jokkmokk**-a do **Alte** in od tam do **Nordkappa**. Odločimo se za drugo možnost in zavijemo levo proti **Falunu**, ki ga **Slovenci** poznamo predvsem po znamenitih skakalnicah.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Okrog **18** ure prispemo do **Faluna**. To je kar veliko mesto, ki ima skoraj **38.000** prebivalcev. Najbolj je poznan po rudniku bakra, ki je bil zaprt leta **1992**. Nas so seveda najbolj zanimale skakalnice zato smo se ustavili za par minut in si jih pogledali.

Potem nadaljujemo z vožnjo proti **Rättvik-u**, kamor prispemo v eni uri. Tik pred mestom smo opazili dober prostor za brezplačno kampiranje in sklenili, da se bomo vrnili tja, takoj po krajšem ogledu kraja. Parkiramo pred trgovskim centrom in se napotimo do pomola.

Pomol je dolg **628** metrov in sprehod po njemu je res nekaj posebnega. V morju je veselo čofotalo kar nekaj ljudi, kljub hladni vodi in odvijalo se je tekmovanje v veslanju s starodavnimi čolni. Po ogledu smo se zapeljali nazaj, do počivališča kjer smo sklenili prenočiti.

Imeli smo **WC** s toplo vodo in klop na kateri smo lahko pojedli večerjo. Skoraj idealen kraj za prenočitev. Za večerjo sem pripravil **Chili con Carne**, riž in paradižnikovo solato. Zraven pa seveda modra frankinja.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

6.Dan – 30.06.2023

Vstal sem že ob 5:30. Ker sta **Mirko** in **Milan** še spala sem se odločil, da izkoristim čas za vpis stroškov v **EXCEL** tabelo. Torej sem si pripravil računalnik se usedel zunaj za mizo, kjer smo predhodni večer večerjali in pričel z delom. Nekaj pred 7 uro je iz prikolice izstopil še **Milan**, **Mirko** pa kot po navadi zadnji. Najprej smo si skuhal čaj in se dogovarjali, kaj bomo imeli za zajtrk. Ker smo imeli možnost umivati posodo smo se odločili narediti pečena jajca s slanino. A doživeli smo neprijetno presenečenje – dosti jajc v škatli je zmrznilo. Očitno je bila temperatura v hladilniku prenizka. Vseeno smo spekli slanino, malo segreli jajca in jih spekli (nekatera smo vseeno zavrgli). Po zajtrku smo odrinili naprej. Postajališče smo zapustili točno ob 8:16. Načrt je bil peljati se po **E45** do **Östersund-a** in potem naprej proti **Jokkmokk-u** oziroma nekje na poti do tja prenočiti. Že takoj na začetku nas je **Google Maps** usmeril na napačno cesto. Namesto na **E45** nas je odpeljal na neko lokalno cesto, ki je potekala čez hribe. Šele kasneje sem spoznal zakaj se je to zgodilo – nastavljeno je bilo da se izogiba avtocestam. Kljub temu, da nas je spremljal dež, smo se peljali skozi zelo lepe predele, vasi in brezhibno obdelana polja. Prometa pa skoraj ni bilo nobenega. Nekje po dobri uri vožnje mi je uspelo priti nazaj na **E45** in nadaljevati proti **Östersund-u**. Vmes smo se ustavili pred eno trgovino in izkoristil **WC**. Prevozimo **Östersund** in nadaljujemo proti severu. Nismo peljali v samo mesto tako, da smo **Östersund** videli le od daleč. Mesto je sicer dokaj veliko in ima 50.960 prebivalcev (stanje 31.12.2017). Kot zanimivost naj omenim, da ima enega največjih študentskih kampusov s približno 7.000 študenti. Prevozili smo že skoraj 300 kilometrov. Naredimo še en postanek in nadaljujemo pot naprej. Vmes je dež ponehal, spet sije sonce in zelo toplo je upoštevajoč kako visoko na severu smo že.

Po približno treh urah in prevoženih 530 kilometrih v današnjem dnevu prispemo v kraj **Hoting** in najdemo prosto mesto v kampu.

Hoting je majna vasica s samo 667 prebivalci. Kamp je zelo lepo urejen, prostoren in cenovno zelo ugoden - plačal sem le 29 € za parcelo z elektriko in tri osebe.

Jezero ob kampu ima 22 stopinj in **Mirko** se odloči da gre zaplavat. **Milan** in jaz pa se spraviva pripravljat večerjo. Na voljo imamo prostorno kuhinjo in jedilnico, tako da se odločim, da bomo kar tam pripravili in pojedli večerjo. **Milan** mi pomaga pri lupljenju krompirja in pripravi zeljne solate.

Na koncu je na mizi večerja : paradižnikova kremna juha, goveji golaž s pire krompirjem in zeljna solata. Zraven pa seveda izjemna modra frankinja. Po večerji še malo posedimo v jedilnici in se pogovarjamo o dogodkih tega dne ter delamo plane za naslednji dan. Potem pomijemo posodo in jo odnesemo v prikolico. Čaka nas še samo tuširanje in postelja. Dolga vožnja je storila svoje.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

7.Dan – 1.07.2023

Danes smo vsi skupaj vstali že ob 6 uri. To je bil včerajšnji dogovor, saj nas čaka ogled ene od znamenitosti in kar precej dolga pot. Končni cilj je **Jokkmokk** prestolnica **Samijev**.

Napoved za današnji je bila zelo slaba – cel dan naj bi deževalo. A vremenarji so se pošteno zmotili, pričaka nas krasno sončno jutro.

Ker smo imeli predhodni dan probleme z zmrznjenimi jajci v hladilniku smo danes ugotovili da je vseh **10** kolikor nam jih je ostalo v redu. A vseeno smo se preventivno odločili da jih pojemo danes.

Ker imamo na razpolago lep kuhinjski prostor pripravimo zajtrk kar tam. Spečemo slanino in jajca in zraven pripravimo še malo paradižnikove solate ter kruh. Porabimo vseh **10** jajc. Ne vem kdaj bo danes čas za drugi obrok torej je dobro da se zjutraj pošteno najemo.

Po zajtrku **Mirko** pomije posodo, pospravimo jo nazaj v prikolico in pripravljeni smo na odhod. Kamp zapustimo ob 8 uri. Števec kilometrov kaže cifo **8.125**, torej smo do sedaj prevozili že **2.927** kilometrov.

Po krajšem postanku nadaljujemo z vožnjo. Čez približno pol ure peljemo skozi mesto **Storuman** in krepka policajka nas usmeri na vožnjo preko parkirišča kjer je pred nami že kakih 5 avtomobilov. Vsi šoferji morajo opraviti alkotest.

Po približno **dveh** urah vožnje se peljemo skozi lep kraj **Vilhemina**. Odločimo se za trenutek ustaviti. V bližnjem nakupovalnem centru izkoristimo **WC**. Potem v trgovini kupim kruh in šest piv. Piva na **Švedskem** imajo zelo malo stopnjo alkohola, to, ki sem ga kupil ima samo **2.2 %**. Meni je to všeč, **Mirku** pa ne preveč. Sam kraj je zelo lepo urejeno in čist. Ima pa vsega **3.567** prebivalcev.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Polica j je zelo prijazen a vseeno odločen in **Mirko**, ki trenutno vozi, mora pihat. Ko vidi prikaz **0,0 %** nas prijazno pozdravi in zaželi srečno vožnjo. Alkohol je **Skandinaviji** velik problem zato so take kontrole kar pogoste. Mi smo se že na začetku poti dogovorili, da ne uživamo nobenega alkohola dokler ne dosežemo kampa ali drugega mesta kjer bomo prenočili, tako, da nas taka kontrola ne prizadene, le nekaj časa smo izgubili. Ker pa imam jaz rad pivo sem vzel zraven brezalkoholnega in tu pa tam spijem kakega.

Čez nekaj časa dosežemo kraj **Arvidsjaur**. Vsi do sedaj opisani kraji ležijo v pokrajini **Lapland** (po naše **Laponska**). Sam kraj ima **4.635** prebivalcev in je poznan po tem, da pozimi postane center **Evropske** avto industrije – mnogi avtomobilski proizvajalci namreč tu preizkušajo svoje modele v pogojih arktične zime.

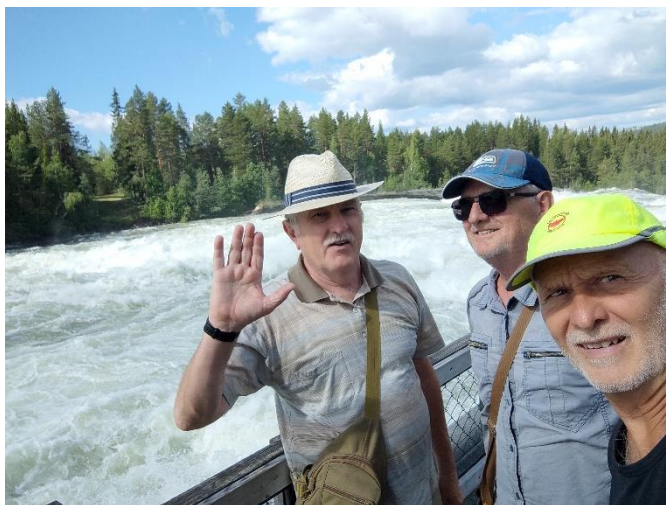
Na bližnji črpalki natočimo gorivo in nadaljujemo z vožnjo proti severu proti nacionalnemu parku **Storforsen** kjer si bomo ogledali brzice reke **Pite**.

Tja prispemo okrog **15** ure. Čeprav smo dolgi skoraj **12** metrov z lahkoto najdemo mesto, kjer bomo parkirali naš avto in prikolico.

Nacionalni park **Storforsen** vsako leto obišče približno **150.000** obiskovalcev. Vstop v nacionalni park kot tudi parkiranje je brezplačno. Na voljo so tudi sanitarije, restavracija in trgovina s spominki. V bližini je tudi zelo urejen kamp.

Brzice reke **Pite** so največje brzice na Švedskem. Reka v dolžini **8** kilometrov pade za kar **800** metrov. Povprečen pretok vode je **187 m³/s**, največji pa sredi poletja ko znaša kar **870 m³/s**. V poplavnem letu **1995**, je bil dosežen rekord s kar **1.200 m³/s**.

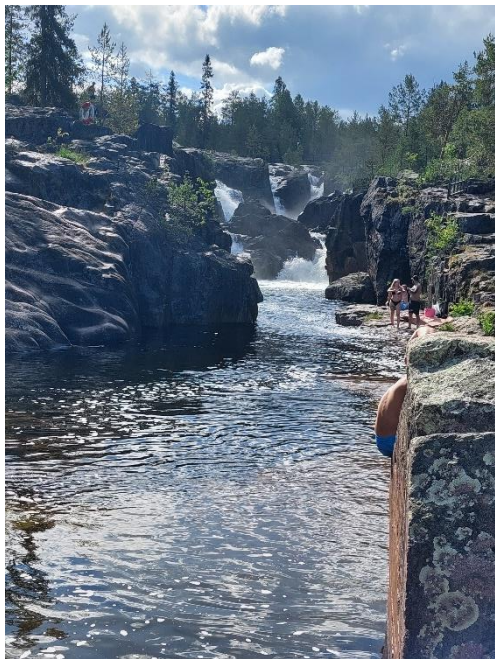
S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Nadaljujemo naš pohod ob reki navzdol vse dokler ne dosežemo mesta, kjer se reka umiri in postane zelo pohlevna. Pot je zelo lepo speljana in varovana z ograjami.

V spodnjem delu se reka popolnoma umiri. Po krajšem počitku se odpravimo nazaj navzgor proti parkirišču, kjer nas čaka naša prikolica in avto.

Na nekaterih krakih reke **Pite** se ljudje veselo kopajo v ledeno mrzli vodi. Vreme je še vedno zelo lepo in sončno.

Na posameznih mestih so nastale zanimiva počivališča kot je to pokrito s šotorskim platnom morda namenjeno kaki prireditvi.

Okrog 16 ure se odpeljemo naprej proti severu. Promet postaja vse redkejši.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Občasno naletimo na kakega severnega jelena. Moramo se seveda zaustaviti, ker se on v svojem sprehodu ne pusti motiti. Ko se končno umakne lahko nadaljujemo z vožnjo.

Okrog 18 ure vstopimo v polarni krog. Od sedaj naprej ne bomo več imeli ponoči teme, temveč samo kako uro mraka, drugače pa bo sijalo sonce (če seveda ne bo oblakov).

Da smo zares vstopili v polarni krog nas obveščajo napisi v več jezikih.

Naredimo še eno »gasilsko« pred našo prikolico. Prijazen turist je ustregel naši prošnji in nas slikal.

Nadaljujemo za našo vožnjo. Ker je že pozna ura se odločimo, da se zaustavimo v prvem kampu, ki ga bomo dosegli a kot nalašč ne najdemo nobenega. Vmes se že pripeljemo do **Jokkmokk-a**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Jokkmokk je središče pokrajine Lapland. Ima **2.786** prebivalcev (stanje na dan **31.12.2010**). Kraj je zelo pomeben za ljudstvo **Samijev**. Tu se nahaja njihov parlament, izobraževalni center in muzej. Ima tudi krasno cerkev v gotskem stilu zgrajeno med leti **1888** in **1889**.

Kljub temu da kraj ponuja mnogo zanimivega smo se le odpeljali skozi, ker smo bili že pošteno utrujeni in komal čakali da se nekje ustavimo in prenočimo. Naredil smo le kratek postanek in natočili gorivo.

Kmalu potem ko zapustimo **Jokkmokk** najdemo ob bližnjem jezeru dober prostor za prenočevanje. To je spet eno od zastoj postajališč. Ob jezeru je parkiranih kar nekaj prikolic in avtodomov, tudi en tovornjakar se je odločil, da bo tu prenočil.

Prikolico parkiramo tako, da bomo imeli nekaj privatnosti, ko bomo pripravljali in jedli večerjo ter seveda, da smo že obrnjeni proti izvozu iz postajališča in si bomo tako naslednji dan prihranili nekaj minut, saj nam ne bo treba manevrirati in obračati.

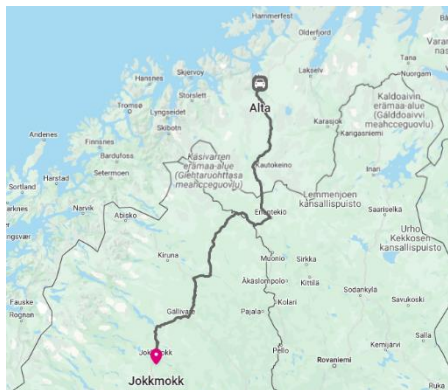

Danes sem jaz na vrsti za pripravo večerje. Iz prikolice prinesemo mizo za plinski kuhalnik, plinski kuhalnik ter mizo in stole, na katerih bomo sedeli ko bomo večerjali. Pripravim gobovo juho (iz vrečke), tunino omako s bučkami, špagete in zeljno solato. Po večerji se še malo pogovarjamo in delamo načrte za naslednji dan potem pa gremo na zaslužen počitek.

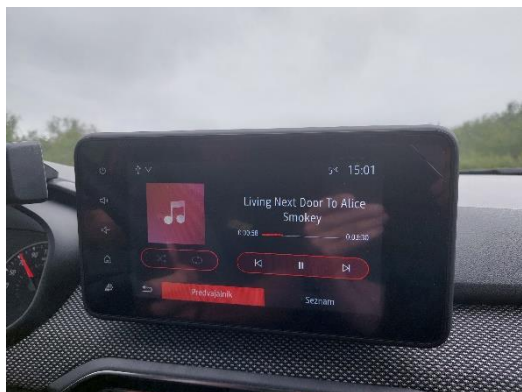
S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

8.Dan – 2.07.2023

Tudi danes smo vsi skupaj vstali že ob 6 uri saj nas danes čaka skoraj **600** kilometrov dolga pot. Vreme je oblačno, brez padavin vendar zelo mrzlo. Temperatura je 5 stopinj. Hitro si pripravimo čaj, ki nas vsaj malo pogreje. V takem mrazu ne bomo nosili ven kuhalnika zato se odločimo jesti nekaj kar na hitro v prikolici. **Mirko** in **Milan** jesta konzerve tunine solate **Mediterran**, jaz pa si mažem na kruh ribjo pašteto. Zraven jemo polnjene olive in kumare. Ko zapustimo naš brezplačni prostor je ura točno **7:00**.

Naš današnji cilj je **Alta**. **Google Maps** kaže da je do tam potrebno prevoziti 572 kilometrov. Najprej se bomo peljali po **E45** približno do meje s **Finsko**, potem bomo nekaj časa vozili po **Finski** in na koncu vstopili na **Norveško** in potem do **Alte**.

Gretje imamo vklopljeno na maksimum, poslušamo glasbo posneto na ključku v **MP3** obliki zapisa, ki sem ga prinesel zraven in nejeverno opazujemo zunanjo temperaturo na displayu. Začetek julija zunaj pa samo 5 stopinj. Ampak tako je če si daleč na severu.

Ob **8:30** naredimo prvi postanek v kraju **Gällivare**. Kraj ima **8.449** prebivalcev (2010) in izvira že iz 17 stoletja. Kraj je najbolj poznan po železovi rudi, ki jo kopljejo iz globokih rudnikov v **Malmbergetu**, ki je približno 5 kilometrov oddaljen od **Gällivara**.

V bližnji trgovini kupimo kruh in pivo. Nad trgovino je ekran s prikazom trenutne temperature in kaže 7 stopinj Celzija. Še vedno je hudičevo mrzlo zato se hitro zbašemo nazaj v avto in odpeljemo dalje. Ob **9:30** se za kratko zaustavimo na črpalki, da natočimo gorivo in odtočimo na **WC**-ju.

Ob **11:54** dosežemo kraj **Karesuando**, ki je zadnji kraj na **Švedskem** in vstopimo na **Finsko** v kraj **Kaaresuvanto**. Na švedsko se bomo vrnili čez kakih 10 dni, ko bomo zapuščali **Oslo**.

Karesuando je objemni kraj v katerem živi le 350 prebivalcev. Čez reko oziroma mejo je kraj **Kaaresuvanto**, ki pa ima še manj prebivalcev torej le 140. Nadaljujemo vožnjo po cesti **E8**. Po nekaj prevoženih kilometrih naredimo kratek postanek in menjavo voznika. Do sedaj je vozil **Mirko**, naprej bo vozil **Milan**. **Finsko** zapustimo ob **13:30** in vstopimo v **Norveško**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Vreme je zelo spremenljivo. Malo sije sonce na nekaterih delih pa kar pošteno dežuje. Srečujemo relativno veliko kolesarjev, ki vozijo v smeri **Alte**. Ob **16:30** končno dosežemo **Alto**.

Mesto **Alta** ima **21.317** prebivalcev in je kot enotna občina nastala leta **1964**. Prej sta bili to dve občini : na severu **Talvik** in na jugu **Alta**. Prvotni zametki mesta segajo v obdobje od **4.200** do **500** let pred našim štetjem. Prvič je Alta s takim imenom omenjena v almanahu iz **14.10.1845**.

Katedrala »**Severna sija**« je samo en od primerov arhitekture v **Alti**.

Mi smo se najprej zapeljali do centra mesta in natočili poln rezervoar goriva. Ker nismo vedeli kje se nahaja kak kamp sem vprašal za kamp ljubko mladenko, domačinko, ki je tudi točila gorivo. Takoj nam je prijazno ponudila, da nam pokaže pot. Počakali smo, da je končala na črpalki in potem peljali za njo in pripeljala nas je do vhoda do kampa. Mi smo ji pomahali v zahvalo in zavili v kamp.

Kamp se imenuje »**Alta River Camping**« saj se nahaja ob reki. Kamp je lepo urejen in zelo ugoden – za dve noči plačamo skupaj **68 €**. Tukaj bomo namreč ostali dva dni. Jutri zjutraj bomo odklopili prikolico in jo pustili v kampu ter se z avtomobilom odpeljali do **Nordkappa**, ter se do večera vrnili v kamp.

Na razpolago imamo tudi kuhinjo in jedilnico, kjer bomo lahko pripravili večerjo, jo pojedli ter pomili posodo. Za pripravo večerje bil tokrat zadolžen **Mirko**. Pripravil je bučkino juho, pečenice, prebranec in solato. Po večerji smo najprej pomili posodo potem pa šli na sprehod po okolici. Za našim kampom smo odkrili še dva kampa, prav tako ob reki. Eden je bil zelo lep urejen vendar je verjetno dražji. Na povratku v kamp smo se še malo pogovarjali v jedilnici in potem odšli na tuširanje in v posteljo.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

9.Dan – 3.07.2023

Zjutraj nas je zbudilo sonce in naredil se je lep topel dan. Zato smo bili že nekaj pred **sedmo** uro vsi pokonci. Dogovorili smo se da bomo imeli hiter zajtrk. Imel sem še nekaj perutninske posebne klobase, ki se jo narezal na kolobarje in popekel v ponvi. Zraven sem narezal še nekaj dimljene slanine in **Chorizo** klobase, ter nekaj paradižnikov. Kruh smo tako in tako kupovali že narezan tako, da je bilo vse nared za zajtrk. Predhodno je **Milan** že pripravil vrelo vodo in vsak si je pripravil svoj najljubši čaj. Jedli smo seveda kar v jedilnici.

Prikolico smo že odklopili od avta in ostala bo v kampu, mi pa se bomo z avtomobilom zapeljali do **Nordkappa**. Sedaj je bilo potrebno le izprazniti prtljažnik in pustiti vse te zaboje s hrano v prikolici. V avtomobilu je ostal le hladilnik, tako, da bomo lahko imeli na poti hladno pijačo. Ob **8:45** zapustimo kamp in se napotimo čez most proti našemu cilju. A že po nekaj prevoženih kilometrih se moramo vrniti, saj sem ugotovil, da je v prikolici ostala moja torba z denarnico in sončnimi očali. Potem pa smo nadaljevali z našo potjo.

Cesta je lepa in z zelo malo prometa. **Nordkapp** je od **Alte** oddaljen 230 kilometrov. Seveda lahko sedaj z avtomobilov vozimo hitreje kot prej s prikolico vendar se vseeno držimo omejitev hitrosti, ker tudi na tej cesti ne manjka avtomatskih radarjev.

Med potjo zelo pogosto naletimo na severne jelene, ki pa se ne pustijo motiti in včasih je potrebno počakati kar nekaj minut, da se umaknejo s ceste in lahko nadaljujemo z vožnjo.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Vreme je lepo in sončno, zunanji termometer kaže **12** stopinj, kar je mnogo več kot je bilo včeraj, pa še dosti bolj na severu smo.

Sedaj smo na približno pol poti do **Nordkappa**, točno **129** kilometrov smo še oddaljeni od našega cilja.

Na cesti je ogromno predorov. **Norveška** je bogata dežela in četudi so predori najdražja zadeva na cesti se odločajo za njih saj je to še najmanjši poseg v naravo.

Ko opazuješ to morje in sonce pripeka skozi ona imaš občutek, da se voziš po **Jadranski** magistrali. Le morje je zelo mrzlo.

Nadaljujemo za našo potjo in občudujemo naravo. Vožnja poteka brez problemov in tudi prometa je zelo malo.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Končno se pred nami pojavi **Nordkapp Tunnel** (Predor **Nordkapp**). Ta **6.875** metrov dolg predor je bistveno olajšal dostop do **Nordkappa**. Odprt je bil **15.6.1999**. Predor ima najnižjo točko **212** metrov pod morjem. Najprej so za njega pobirali **145** švedski kron za avto in še **47** kron za odraslo osebo in **24** kron za otroka v vsaki smeri. Od **29.6.2012** se več ne plačuje tunelnina.

Sama vožnja skozi predor predstavlja posebno doživetje. Najprej se spuščaš, potem pa vzpenjaš. Tu in tam vidiš žive skale, saj predor ni ometan tako kot pri nas in je včasih kar grozljivo gledati te skale in upati, da ne boš ob kako podrsal.

Ko smo enkrat skozi predor se po nekaj kilometrih zagledamo napis, ki nas zelo razveseli, do **Nordkappa** imamo le še **13** kilometrov. Upamo samo, da bo vreme zdržalo saj je lepo vreme na **Nordkappu** velika izjema.

Končno pridemo skozi zapornice na vhodu v **Nordkapp** in sedaj je pred nami ogromno parkirišče, tako, da zlahka najdemo prostor za naš avto. Na vhodu se pobira vstopnina ampak le za tiste, ki želijo v **Nordkapp halo**. Če želiš samo parkirati potem ni potrebno plačati ničesar.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Iz parkirišča ugledamo točko, na kateri je skulptura, ki ponazarja zemeljsko kroglo. To je ta znamenita najsevernejša točka. Odpravimo se tja da naredimo nekaj posnetkov.

Da smo lahko naredili to sliko smo morali prepotovati **4.253** kilometrov. Sedaj se začnemo zavedati kako srečo imamo z vremenom. Na tej točki je povprečno v letu le **22** sončnih dni, vse ostalo je megla, dež in veter.

Potem vstopimo v **Nordkapp halo** (no odkrili smo način, kako vstopiti brez da imaš karto) in kupimo nekaj spominkov trgovini s spominki. Seveda naredimo eno gasilsko fotografijo z **Troli**. Čas je za povratek. A takoj po nekaj kilometrih nas čaka zapora ceste, tako, da smo bili prisiljeni čakati kakih **20** minut. Potem pa smo nadaljevali.

Čaka nas le še vožnja do kampa kamor prispemo okrog **18** ure in najprej zavijemo na črpalko po gorivo, tako, da se bomo jutri lahko odpeljali naprej s polnim rezervoarjem.

Mirko pripravi večerjo – gobova juha, pražen krompir in zeljna solata. Zraven pa nazdravimo z odličnim **Sauvignonom**. Dosegli smo naš primarni cilj. Po večerji še malo ostanemo v jedilnici in za vsak slučaj nazdravimo še z odličnim domačim žganjem. Jutri nas čak dolga pot proti jugu, zato se spravimo pod tuš in v postelje.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

10.Dan – 4.07.2023

Danes smo si privoščili spanec do 7 ure. Potem smo se spravili na zajtrk. **Milan** je pripravil vrelo vodo za čaj, jaz pa sem pripravil pršut (pakiranje 300 gramov že narezano na tanko), narezal sem nekaj kosov dimljene slanine, narezal nekaj paradižnikov in s postreženim kruhom smo imeli zelo okusen zajtrk. Po zajtrku pomijemo posodo in točno ob 7:53 zapustimo kamp. Današnji cilj je priti do kampa, ki bo dobro izhodišče za jutrišnji obisk **Lofotov**.

Vozimo po cesti, ki je zelo razgibana in z velikim številom predorov. Na desni strani nas spremlja morje. Dvakrat premagamo prelaze višine med 500 in 600 metri. Na vrhu enega od njih naredimo kratko pavzo in posnamemo nekaj fotografij.

Dovolj visoko smo se povzpeli, da imamo krasen razgled.

Najlepša stvar je pogled na morje in takoj nato na zasnežene gore. Kombinacija pogleda na modro morje in zasnežene planin je možna samo tukaj na Norveškem.

Zaradi dih jemajočih razgledov se večkrat ustavimo in naredimo par fotografij. Okrog 12 ure se ustavimo za menjavo voznika. **Mirko** skuha kavo. Sedaj bo naprej vozil **Milan**.

Po kratkem postanku nadaljujemo z vožnjo. Užitek se je peljati po tej cesti. Izmenjujejo se predori, krasni razgledi na morje in zasnežene gore, pa številni slapovi, ki hrumijo z vrhova gora. Edina manjša neprijetnost je ta, da smo do sedaj naleteli že na štiri dela na cesti. Ali ravnaajo ovinke, ali delajo nove predore. Ker pa ni dosti prometa izgubimo pred vsakim takim gradbiščem le po nekaj minut. Zanimivo je recimo, da luknje na cestah sploh ne krpajo, temveč preprosto potrgajo ves asfalt v določeni dolžini in asfaltirajo na novo, tako, da je vožnja po teh cestah pravo veselje.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

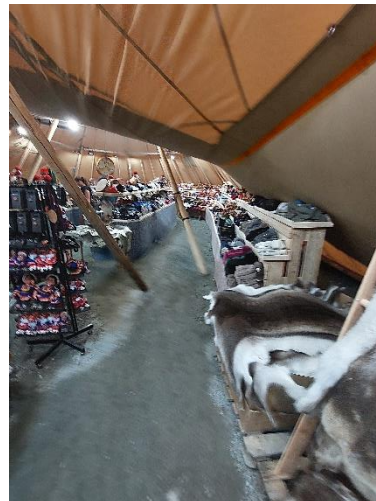
Približno ob **15** uri ustavimo na enem velikem postajališču. Tu si lahko nekoliko pretegnemo noge in izkoristimo **WC**-je.

Zraven je postavljen ogromen šotor in njem domorodci (torej **Samiji**) prodajajo razne stvari.

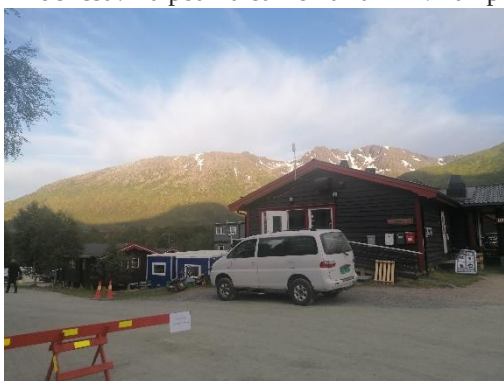
Možno je kupiti rogove jelenov, kožuhe živali, klobase iz severnih jelenov, copate in še stotine drugih stvari.

Mirko je kupil tople copate zase in za svojo družino.

Nadaljujemo našo pot proti **Narviku**. Če bi vmes našli kak primeren prostor za prenočitev bi se zagotovo že ustavili. Ker pa ne najdemo ničesar nadaljujemo s potjo. Vmes postane kritično z gorivom in prižge se rezerva. Kot nas je bilo že malce strah, da bomo ostali brez goriva končno pripeljemo do manjšega kraja in tam natočimo gorivo. Namesto v **Narvik** se usmerimo proti **Lødingen**-u. Po nekaj **10** kilometrih se premislim in sklenem da bom peljal proti **Sortlandu**, saj bomo imeli tam več možnosti da najdemo kamp, če ne v **Sortlandu** pa morda v **Andenesu**. Na poti naletimo na zanimiv kamp v **Gullesfjordu**.

Pred kampom nas pričaka obvestilo, da je kamp poln. A vseeno mi uspe najti lastnika in ga prositi ali bi nas lahko vseeno sprejel. Reče nam naj počakamo na njegovega sina, ki si pravkar ogleduje zasedenost. Ko se sin pojavi nam reče, da lahko vstopimo, le dobrega mesta nam ne more zagotoviti. Tako parkiramo našo prikolico v kampu. Ostali bomo dve noči. Lastnikov sin nam sporoči, da bo naslednji dan navsezgodaj nekaj avtomotov zapustilo kamp in takrat lahko izkoristimo priliko in postavimo prikolico na boljše mesto. Kamp je bil cenovno zelo ugoden, za dve noči je bilo potrebne plačati le **60 €**.

Za večerjo pripravim goveji golaž, pire krompir in zeljno solato. Utrujeni po **600** kilometrov dolgi vožnji se spravimo po večerji spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

11.Dan – 5.07.2023

Včerajšnji dan je bil kar naporen zato smo danes vstali komaj ob **8** uri. Vreme je oblačno. Ker je na razpolago samo en moški in en ženski **WC** je potrebno nekaj minut počakati v vrsti. Takoj po zajtrku zapusti kamp eden z avtodomom in mi seveda takoj prestavimo prikolico na boljše mesto. Prikolica bo tako kot v **Alti** ostala v kampu, mi pa si bomo **Lofote** ogledali samo z avtom. Spet smo izpraznili prtljajnik avtomobila in vso kramo zložili v prikolico. Kamp zapustimo ob **9:30**.

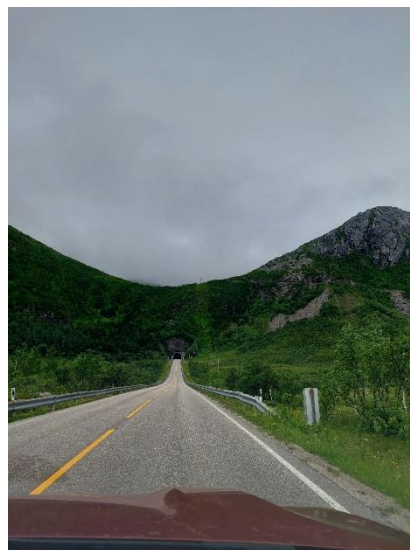
Lofoti so otočje v pokrajini **Nordland**, in so s svojo značilno pokrajino z dramatičnimi gorami in vrhovi, odprtim morjem, plažami in živopisnimi ribiškimi vasicam ena največjih atrakcij, ki jih ponuja **Norveška**. Celotno otočje ima približno **25.000** prebivalcev. Posamezni otoki so med seboj povezani bodisi z značilnimi mostovi ali celo predoru, ki potekajo pod morjem, nekateri pa so dostopni le s trajektom. Morje okrog otočja je izjemno bogato z ribami zato je tu ribolov ena glavnih dejavnosti. V glavnem lovijo **trsko**, ki jo potem sušijo na zraku.

Na teh lesenih nosilcih se v sezoni izlova rib sušijo ulovljene ribe, ki jih potem prodajajo po celotni **Evropi**. Ko se približate začetite tako močen vonj po ribah. Ki vam ostane v nosnicah še kar nekaj ur. Ob času našega obiska so bili nosilci prazni.

Kljub oblačnemu vremenu uživamo v razgledih na razgibano pokrajino. Kombinacija morja, majhnih otočkov in mogočnih gorskih vrhov je res nekaj enkratnega. Tudi tukaj je mnogo predorov na cesti a bolj kot ti so zanimivi kontrasti med koničastimi gorskimi vrhovi in modrino morja.

Ker smo imeli na začetki vožnje manj kot **10** litrov goriva je to kmalu postalo problem, še posebej potem ko se je prižgala lučka, ki označuje, da vozimo z rezervo. Zato smo ustavili in poskušali najti na **Google Maps** kako črpalko. Ena je bila za nami in bi se morali obrniti ena pa kakih **35** kilometrov naprej.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Odločimo se tvegati in peljemo naprej. Na črpalko smo verjetno prispeli zgolj na hlape a uspeli smo. Natočili smo gorivo in se odpeljali naprej. Mostovi, ki povezujejo otočke so tudi nekaj posebnega in vsak posebej je vreden ogleda in fotografije.

Posebna zgodba pa so seveda živopisne vasice.

Končno prispemo ob **15** uri do mesta s najkrajšim imenom Å. Tu se konča cesta. Malo nazaj v kraju **Moskanes** je trajektna luka od katere bi lahko odpotovali v kraj **Bodo** in si s tem prihranili ogromno kilometrov. Ta povezava je tudi najbolj frekventna. Trajekt potrebuje približno **4** ure, da premaga to pot. A mi se moramo seveda vrniti v kamp po prikolico. A pred vrnitvijo se še malo sprehodimo po kraju Å.

Ko prideš iz tega predora si prišel na konec ceste oziroma prispel si v Å. Najprej je ogromno parkirišče. Desno je trgovina s spominki in **WC**. Desno in navzdol pa je center kraja.

Naredimo en selfie za spomin na naš obisk Å-ja. Točno ob **15:40** zapustimo Å in se zapeljemo v smeri našega kampa.

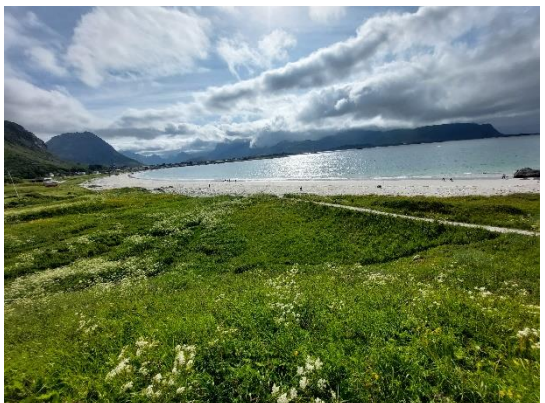
S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Tudi ob povratku se večkrat zaustavimo, da naredimo kak lep posnetek. V kraju **Svolvær** se najprej zaustavimo na črpalki in natočimo gorivo. Potem se za nekaj minut še ustavimo pred eno trgovino in kupimo in kruh in nekaj čipsa, da bomo lahko med vožnjo nekaj grizljali. Kraj ima **4.720** prebivalcev (**2018**). Kljub temu da ima manj kot **10.000** prebivalcev je dobil status mesta zaradi velike pomembnosti za ribolov. Kraj je izredno lep, le parkiranje je drago in težko je najti prosto parkirno mesto. Avto smo pustili pred trgovino, kjer je pisalo, da je dovoljeno parkirati le za **5** minut. No mi smo si vzeli približno **20** minut in si na hitro ogledali nekaj utrinkov mesta.

Tako izgleda mesto iz druge strani. V ospredju je pristanišče. Če bi našli parkirno mesto bi verjetno ostali vsaj kako **uro**, saj je mesto fantastična mešanica moderne arhitekture in tradicionalnih ribiških hišk. A žal smo zaradi omejitve časa parkiranja morali nadaljevati našo vožnjo proti kampu.

Če približno pol ure vožnje naletimo na čudovito peščeno plažo oziroma plažo z mivko in to naravno ne navoženo. Morali smo se ustaviti in sprehoditi po njej. Morje kar vabi da greš plavat a ko pomočiš prst v vodo z grozo ugotoviš da je temperatura komaj **10** stopinj.

Ko prispemo da majne vasice **Borg** zagledamo veliko parkiranih vozil in veliko vozil ki iščejo prosto parkirno mesto. Potem ugotovimo da gre za vikinški muzej **Lofotr**. Zgradba je ogromna. Dolga je **83** metrov in široka **9,5** metra. Škoda da smo preveč utrujeni in lačni za ogled muzeja. Morda naslednje leto. Zato nadaljujemo z vožnjo proti kampu.

Ko prispemo v kamp kaže ura točno **20:02**. Ker je kuhinja v kampu zelo majhna se odločimo pripraviti večerjo kar pred prikolico. Najprej smo morali seveda vso kramo iz prikolice preložiti v prtljažnik avtomobila. Ker je ura pozna si segrejemo kar tri konzerve jote s kislim zeljem in zraven jemo kruh. Po večerji nazdravimo še z zadnjim borovničevcem, ki nam je še ostal, za uspešen dan, pomijemo posodo in se polni slik lepih prizorov, ki smo jim bili danes priča odpravimo na zasluženi počitek.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

12.Dan – 6.07.2023

Vstanem malo pred 7 uro. Najprej se odpravim na **WC** kjer na srečo ni nobene vrste. **WC**-ja sta samo dva. Okrog 7 ure sta pokonci tudi **Milan** in **Mirko**.

Ker je v kuhinji zelo malo prostora se odločimo pripraviti zajtrk kar v prikolici. Po pregledu zalog v hladilniku ugotovim da nam je ostal še en zavoj hrenovk. Ker pa jih je za cel kilogram se odločimo, da jih bomo pol pojedli za zajtrk, ostalo pa bomo uporabili za večerjo, predlagal sem krompirjev golaž. Zraven narežemo še nekaj paradižnika in že imamo okusen zajtrk.

Tako smo imeli parkirano našo prikolico. Tačas ko **Mirko** in **Milan** pomivata posodo jaz z ročnim sesalcem posesam avto in prikolico.

Priklopimo prikolico in zapustimo kamp točno ob **9:02**. Danes bomo najprej odpeljali do trajektne luke **Lødingen**, se vkrcali na trajekt in odpeljali na celino.

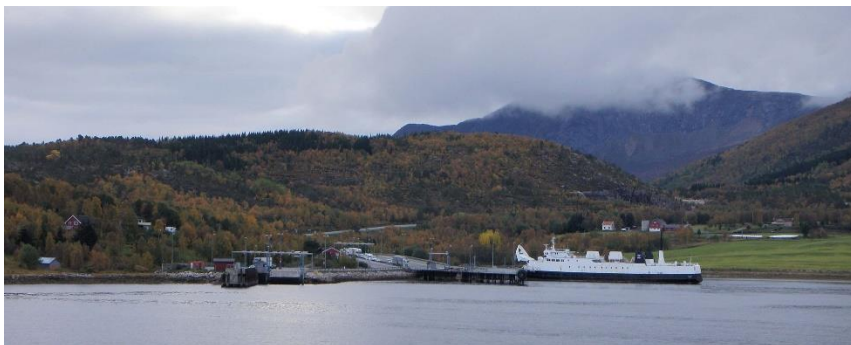

Ob **9:45** dosežemo trajektno luko **Lødingen** in se postavimo v vrsto. Za trajekt plačamo okrog **60 €**. Odhod trajekta je napovedan za **10:30**. Za nami se začne kolona daljšati in malo nas je strah ali bomo prišli na trajekt. A na severu ni nobenega prerivanja, edino prednost imajo tisti, ki so vožnjo s trajektom rezervirali vnaprej. Tisti se postavljajo levo od nas. Točno ob **10:20** začnejo spuščati na trajekt, najprej levo kolono, to je tiste, ki so imeli rezerviran termin. Potem smo na vrsti vsi mi ostali. Vse mine organizirano brez kakršnih koli problemov. Trajekt odrine točno ob planirani uri.

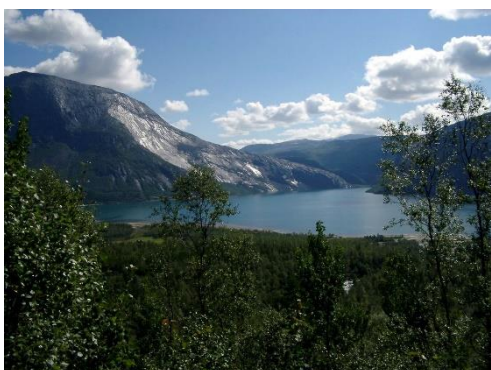
S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Plovba traja približno **eno** uro. Vreme je oblačno a prijetno, tako , da se malo sprehajamo po krovu. Ob **11:30** pristanemo v kraju **Bognes**.

Bognes je trajektna luka oddaljen od prvega naseljenega kraja **Korsness** približno 5 kilometrov. Tako, da se takoj po izkrcaju peljemo naprej proti jugu proti našemu prvemu cilju danes, to je kraj **Fauske**.

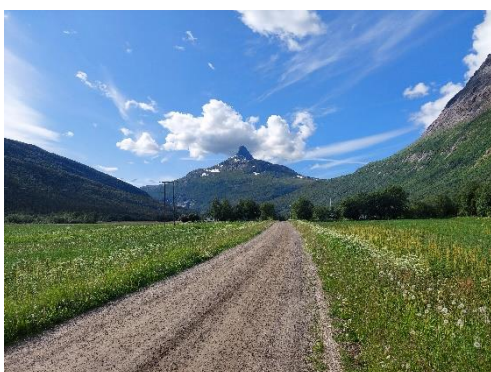
Okrog **13** ure prispemo do počivališča, ki ponuja krasen razgled – **Sørfold**. Naredimo nekaj posnetkov potem pa si privoščimo še malico, ker so bile na počivališču tudi klopi.

Vsak si je odprl konzervo tunine solate, zraven pa polnjene olive in kruh. Tako bo vožnja naprej prijetnejša.

Okrog **15** ure prispemo v **Fauske**. To je kraj, no skoraj mesto, ki ima **9.572** prebivalcev. Poznan je predvsem po kamnolomih marmorja, ki ga izvažajo v številne države.

Parkiramo pred velikim nakupovalnim centrom. Ker smo se dogovorili, da bomo imeli za večerjo krompirjev golaž smo šli v trgovino in kupili eno rdečo papriko ter kruh. Mirko je na vrsti za kuhanje in trdi da brez rdeče paprike ne more pripraviti krompirjevega golaža. Potem se malo sprehodimo po mestu in naredimo nekaj fotografij ter nadaljujemo z vožnjo v smeri **Mo i Rane**.

Med potjo smo se hoteli ustaviti in sprehoditi po kanjonu v naravnem rezervatu **Junkerdalsura** a nismo našli vhoda. Tako smo se malo vozili po makadamu in občudovali naravo.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

A vseeno se nam je izplačalo zaviti z glavne ceste v nacionalni park – naenkrat smo zagledali **losa** oziroma samico **losa**. To da srečaš **losa** v naravi ni ravno običajno. To so mogočne živali, ki tehtajo do **800** kilogramov. V bistvu so največji predstavniki družine jelenov. Samica nima takih rogov kot samec, ki včasih tehtajo tudi **20** kilogramov.

Nadaljujemo našo pot proti **Mo i Rani**. Vmes ob **17:30** dosežemo **66** vzporednik, le da bomo sedaj izstopili iz polarnega kroga. Naredimo kratko pavzo za **WC** in za krajši sprehod ter ogled prodajalne spominkov.

V okolici je ogromno kamnitih možiceljev, ki si jih popotniki postavljajo iz kamnja, ki ga pobirajo in zlagajo na kup.

Najdemo tudi spomenik **jugoslovanskim** taboriščnikom. Del napisa je tudi v srbohrvaškem jeziku.

Nekaj po **18** uri nadaljujemo z vožnjo proti **Mo i Rani**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Ob **19:30** parkiramo pred trgovskim centrom v **Mo i Rani**. Mesto ima **18.866** prebivalcev in j drugo največje mesto v pokrajini **Norland** (večje je le **Bodø**). V trgovini kupimo **12** jajc in litrski jogurt. Na bližnji črpalki še natočimo gorivo. Ker smo že pošteno utrujeni si le na kratko pogledamo mesto in se odpeljemo dalje. Sedaj je glavna naloga najti prostor, kjer bomo prenočili.

Ob **20:30** končno najdemo počivališče, ki je primerno za to, da tam prenočimo. Na razpolago je tudi **WC** in tekoča voda. Seveda bomo imeli spet brezplačno prenočevanje. Iz prikolice zato prinesemo vse potrebno za pripravo večerje ter mizo in stole na kateri bomo sedeli oziroma jedli večerjo.

Milan se takoj loti lupljenja krompirja.

Mirko prične s pripravo večerje.

Večerja je kmalu na mizi – krompirjev golaž s hrenovkami. Pomijemo posodo in približno ob **23** uri smo pripravljeni za spanje. Sonce še vedno sije s polno paro, zato si potegnemo dol zastirala, da naredimo vsaj nekaj teme.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

13.Dan – 7.07.2023

Danes sem spet prvi vstal že ob **6:15**. Ko sem šel do **WC** sem videl, da se je naredil zelo lep dan. Termometer v avtomobilu kaže **13** stopinj Celzija. Malo pred 7 uro se iz prikolice prikažeta tudi **Milan** in **Mirko**. Sklenemo, da bi poiskali prijetnejši kraj za zajtrkovanje in se odločimo kar zapustiti počivališče. Prikolica je bila tako ali tako priklopljena, potrebno je bilo le dvigniti podporne noge in že smo lahko zapustili počivališče.

Na srečo že takoj po nekaj prevoženih kilometrih naletimo na črpalko in za njo veliko in urejeno počivališče. Ker je na voljo tudi klop se odločimo, da si bomo tukaj pripravili zajtrk.

Na voljo nam je tudi veliko bolj urejen **WC** s toplo vodo, tako, da si lahko še umijemo zobe, se obrijemo in pomijemo nekaj posode od zajtrka. Ob **8:30** se odpravimo dalje. Naš današnji cilj je **Trondheim** oziroma priti v kak kamp čim bližje **Trondheimu**.

Točno ob **9:12** prispemo do današnjega prvega planiranega postanka – kraja **Mosjøen**. Mesto ima skoraj **10.000** prebivalcev. Ena od znamenitosti mesta je da je del mesta v bistvu živi muzej arhitekture, lesenih stavb iz **19** stoletja.

Parkirali smo na velikem parkirnem prostoru pred nakupovalnim centrom in odšli na ogled starega dela mesta. V manjših mestih je najlažje parkirati pred trgovskimi centri. Četudi zasedeš kar dva ali več parkirnih prostorov te nihče ne preganja. Le bolj na konec parkirišča se postaviš.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Vsaka zgradba je nekaj posebnega in vredna ogleda. **Mirko** je komaj zlezel na orjaški stol. Kakih pol ure smo si vzeli za ogled in fotografiranje. Potem smo se vrnili do nakupovalnega centra kjer smo parkirali prikolico.

V trgovini sem kupil mleko in tri kose nekega peciva, ki smo jih takoj pojedli. **Mirko** in **Milan** sta potem odšla v tamkajšnjo trgovino s športno opremo, ki je ponujala veliko znižanje. Nekaj sta tudi nakupila. Potem nadaljujemo s našim potovanjem proti **Trondheimu**.

Naslednji planirani postanek se je zgodil ob **11:45**. Ustavili smo pri slapu **Laksforsen**. To je **12** metrov visoki in **20** metrov širok slap na reki **Vefsna**. Sama reka **Vefsna** je najdaljša reka za lov na losose. Ribolov je dovoljen v dolžini **44** kilometrov. Količina vode variira z letnimi časi in znaša od **200** do **1.500** kubičnih metrov v sekundi, povprečno pa pretok znaša **500** kubičnih metrov v sekundi.

Glavna atrakcija pa je opazovanje lososov, ki skačejo navzgor po slapu, torej v nasprotni smeri toka reke. Ker je bilo malce oblačno smo jih videli le nekaj. Pot navzdol zahteva nekaj previdnosti, saj so skale zelo spolzke. Potem sedeš na skalo in opazuješ lepoto, ki jo lahko pričara le narava. Po kakih **30** minutah se odpravimo dalje.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Potem si na **Google maps** nastavimo naš naslednji cilj »**Levanger Camping**«. V tem kampu sem bil že leta **2019** in vem, da je odličen kamp. Vmes se ustavimo na eni črpalki in natočimo gorivo.

Ko končno dospemo do kampa doživimo hladen tuš- kamp je popolnoma zaseden. Ljubka mladenka v recepciji mi da spisek kampov na naši poti do **Trondheima** z naslovi in telefonskimi številkami.

Po **40** kilometrih pridemo do prvega na seznamu a je tudi ta polno zaseden, zato pač nimamo druge možnosti kot nadaljevati našo pot proti **Trondheimu**. Vmes najdemo neko počivališče kjer bi lahko zastonj kampirali a nam ni všeč, zato se odpravimo dalje.

Končno nam uspe najti kamp, ki ima še nekaj prostih mest. **Storsand Gård Camping** je oddaljen le **17** kilometrov severovzhodno od **Trondheima**. Tako bomo imeli jutri čas odklopiti avto, se odpeljati do **Trondheima** in si ga ogledati ter se pravočasno vrniti v kamp.

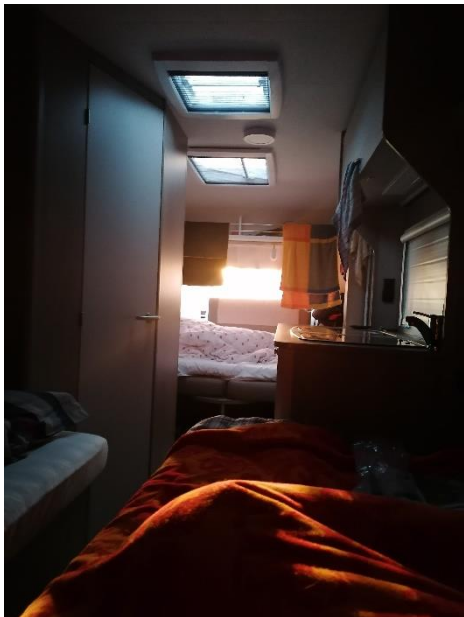
Na razpolago imamo tudi kuhinjo in jedilnico. Danes sem bil jaz na vrsti za kuhanje. Pripravil sem gobovo juho, prebranec s praženo Chorizo klobaso in zeljno solato. Po večerji pomijemo posodo in gremo na sprehod po morski obali, kjer uživamo ob sončnem zahodu. V morju je še kar dosti kopalcev.

Uspelo nam je parkirati na zelo lepem mestu nedaleč od vhoda v kamp in daleč od bolj hrupnega dela.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

14.Dan – 8.07.2023

Prednji del prikolice je obrnjen proti vzhodu zato sonce zjutraj prodre v prikolico. Pogledam na uro in ta kaže **6:15**. Vseeno se odločim vstati. Hotel sem izkoristiti čas ko onadva še dremata, da s pomočjo računalnika plačam nekatere obveznosti in vpišem v **Excel** preglednico še nekatere stroške.

Nekaj pred 7 se prikažeta iz prikolice tudi **Milan** in **Mirko**.

Pripravimo si čaj in pa jajca s popečenim pršutom. Zraven ponudim kruh, kisle kumarice in vložene feferone. Po zajtrku pomijemo posodo in pospravimo stvari nazaj v prikolico.

Odklopimo prikolico in se z avtom točno ob **8:30** odpeljemo proti **Trondheimu**. Vmes se je vreme pooblačilo a še vedno je precej ugodnih **15** stopinj **Celzija**.

Trondheim je mesto s **205.332** prebivalci (stanje **31.12.2020**).

Zametki mesta so bili ustanovljeni leta **997** kot trgovska postaja.

Do leta **1217** je bilo prestolnica **Norveške**. Zaradi morja je klima blaga glede na zemljepisno lego. Zapeljali smo se v stari del mesta in tam poiskali parkirni prostor.

V **Trondhaimu** ni zastoj parkiranja. Celo v nakupovalnem središču je potrebno plačati parkiranje. Parkiramo plačam na parkomatih, s to razliko, da moraš vnesti svojo registrsko številko avtomobila in potem izbrati kako dolgo boš parkiral. Jaz sem izbral **2** uri in za to plačal **68** norveških kron, kar je **5,85 €**.

Ker je bilo parkirišče v neposredni bližini katedrale smo tam začeli naš ogled. Potem smo se napotili do starega mestnega mosta (**Lykkens Portal**) in prosili naključnega sprehajalca, da nas je fotografiral.

Nato smo nadaljevali čez most in občudovali raznobarvne hiše.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Ko vidiš tako pisane barve hiš in njihovo obliko takoj uvidiš da si na **Norveškem**.

Avtobusi so podobni tramvajem, seveda je pogon električni.

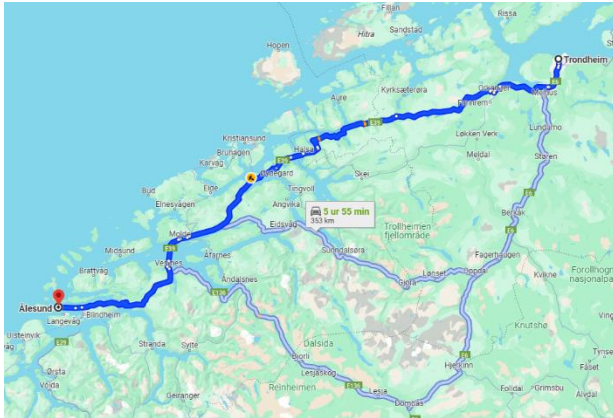

Ena od ulic je bila zelo okrašena. Naš obhod starega mestnega dela smo končali na trgu, ki leži točno nasproti katedrale oziroma mesta kjer smo pustili avto.

Mirko in jaz sva skočila še v bližnji nakupovani center da bi poiskala in izkoristila **WC**, **Milan** pa ne mara trgovin in naju je počakal na trgu pred vhodom v nakupovalni center. Točno ob **10:45** smo šli skupaj do parkiranega avtomobila in se odpeljali nazaj v kamp.

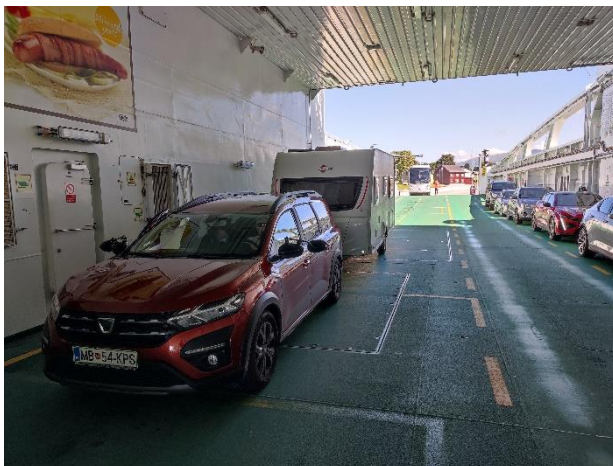
S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Takoj po povratku v kamp smo spet priklopili prikolico in ob **11:45** zapustili kamp. Ta kamp je bil eden od tistih kjer je strogo veljalo pravilo, da je potrebno zapustiti kamp do **12 ure**, če ne ti zaračunajo še en dan. Današnji cilj **Ålesund**. V **Google maps** vtipkam končni cilj in dobim točno tako sliko kot je na sliki levo. **Google maps** namreč vedno predlaga **najkrajšo** pot, ki pa ni vedno **najboljša**. Če bi malo preveril po zemljevidu bi izbral pot **E6** čez **Donbas**, ki bi bila, kot se je izkazalo kasneje tudi mnogo cenejša. A vseeno je bila izbrana pot zelo lepa s krasnimi razgledi.

Vozimo se po cesti **E39**, ki je polna predorov. Morje imamo na desni strani. Ko peljemo skozi en majhen kraj vidimo zanimivo rešitev za prejemanje pošte. Namesto da bi se poštar ustavil pri vsaki hiši posebej imajo ob cesti postavljen nekakšen kozolec, ki ima mnogo poštnih nabiralnikov. Poštar tako pride do sem, odloži pošto v nabiralnike in ljudje iz hiš v bližini si potem pridejo po njo. Podobno rešitev sem že videl v **Švici**.

Ko pridemo do kraja **Halsa** ceste naenkrat zmanjka in moramo na trajekt. Ni nam potrebno sicer ničesar plačati. Vožnja traja približno **15 minut**. Izkrčamo se v kraju **Kanestraum**.

Ko prispemo na otok **Bergsøya** opazimo veličasten most. Malo se zaustavimo in Mirko na zemljevidu zagleda mesto **Kristiansund** in si ga želi ogledati, saj je bil njegov sin **Uroš** nekoč nekaj časa tam. Zato se odločimo, da naredimo kakih **30 kilometrov** ovinka in si mesto ogledamo.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Končno prispemo v **Kristiansund** a ne najdemo primerne mesta za parkiranje zato se pač malo ustavimo za hipec in naredimo par fotografij. Mesto ima približno **25.000** prebivalcev.

To sliko sem naredil iz mosta preko katerega se vstopa v mesto. Mesto izgleda zelo lepo. Kasneje smo ugotovili da **Uroš** ni bil v tem mestu, temveč v mestu **Kristiansand**, ki leži na jugu **Norveške**. A ni nam bilo žal nekaj deset kilometrov iz poti.

Peljemo dalje in po približno uri vožnje pridemo do kraja **Molde**, kjer spet zmanjka ceste in je potrebno iti na trajekt. Ta vožnja nas je stala **435** kron kar je **37,46 €**. Ta strošek bi si lahko prihranili če bi bil v začetku pozoren na pot ki jo je priporočal **Google Maps**. Če bi šli preko **Donbasa** ne bi imeli nobenega trajekta.

Trajekt zapustimo v kraju **Vestnes** in peljemo proti **Ålesundu**. Ko končno prispemo, ne najdemo parkirnega mesta kjer bi pustili naš avto in prikolico. Zato se po kratkem posvetu vrnemo nazaj in naletimo na kamp **Vika Ferienser Camping**.

Najprej nas hočejo odsloviti, češ, da nimajo nobene proste parcele, potem pa le popustijo in nam dovolijo ostati čez noč na prostoru namenjeno šotorom. Za večerjo pripravim paradižnikovo kremno juho, džuveč, riž s koščki pršuta in zeljo solato. Razporeditev je bolj klavrno zato se po večerji spravimo spat. Kriv sem jaz, ker sem preveč zaupal **Google Mapsu**. Od sedaj naprej bomo več uporabljali avtokarto **Skandinavije**, ki sem jo pred potovanjem kupil in skoraj nič uporabljal.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

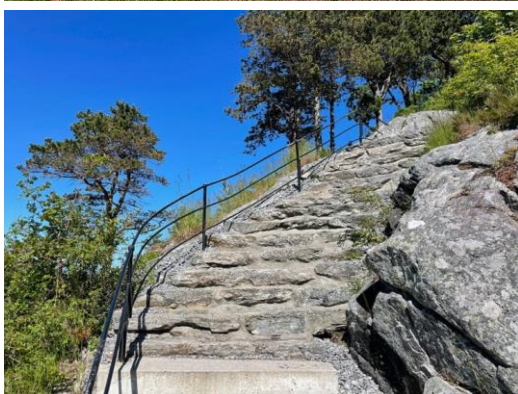
15.Dan – 9.07.2023

Danes smo po dogovoru vstali že ob **6:30**. Čaka nas namreč ogled **Ålesunda**. Kot po navadi **Milan** pripravi vročo vodo za čaj, jaz pa pripravim zajtrk. Narežem malo dimljene slanine, Chorizo klobase in popečem nekaj kosov piščančje posebne klobase. Zraven smo jedli kisle kumare, vložene feferone in kruh.

Po zajtrku takoj odklopimo prikolico, ki bo spet ostala v kampu. Spet smo morali zložiti vso kramo iz prtljažnika v prikolico. Ob **8:10** zapustimo kamp in se z avtomobilom zapeljemo do **Ålesunda**. V **Ålesund** prispemo ob **8:40**. Cilj se nam je povzpeti na hrib **Aksla** od koder je krasen razgled nad mesto.

Najprej poiščemo parkirišče v bližini parka skozi katerega vodi pot do vrha **Aksla**. Plačevanje parkirnine je enako kot v **Trondheimu** – v avtomat vpišeš registrsko številko avtomobila in željen čas parkiranja. Ko plačaš (gotovina ali kartica) dobiš listek, ki ga moraš pustiti v avtomobilu na vidnem mestu. Parkiranje nas je stalo **50 NOK** kar je **4,31 €**.

Od parkirišča zavijemo levo v park in skozi park do pričetka stopnic. Do vrha jih je potrebno prehoditi krepko čez **400**. Z vsako prehojeno stopnico se odpira lepši razgled na **Ålesund**.

Milan in jaz dirjava po stopnicah navzgor. **Mirko** se malo upeha in si vzame kratko pavzo.

Z vrha se odpre neverjeten pogled na mesto. **Ålesund** ima nekaj čez **67.000** prebivalcev. Hiše v **Norveških** mestih so bile tradicionalno grajene iz lesa in zato dostikrat podvržene požarom. A to kar se je v noči na **23. januar leta 1904** zgodilo v **Ålesundu** nima primere v svetu – mesto je tako rekoč pogorelo do tal. Celotno prebivalstvo (takrat jih je v mestu živelo **10.000**) je bilo evakuirano, na srečo je požar terjal le eno smrtno žrtev). Nemški cesar **Vilijam**, ki bil pogosto na počitnicah v okolici je kot pomoč poslal štiri vojaške ladje z materialom za gradnjo začasnih zatočišč in barak.

Po obdobju načrtovanja je bilo mesto ponovno zgrajeno iz kamna, opeke in malte v **jugendstilu** (Art Nouveau), arhitekturnem slogu tistega časa. Strukturo je zasnovalo približno **20** gradbenih mojstrov in **30** norveških arhitektov, večina izmed njih se je izobraževala v **Trondheimu** in **Charlottenburgu** v **Berlinu**, navdih pa je črpala iz vse **Evrope**. V čast cesarju **Viljemu** je po njem poimenovana ena najbolj obiskanih ulic v mestu. Mesto ima nenavadno dosledno arhitekturo, večina stavb je bila zgrajena med letoma **1904** in **1907**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

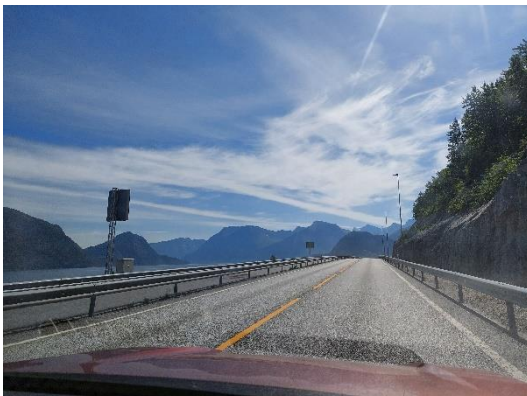
Uživamo v prekrasnih pogledih na mesto. Naredimo ogromno fotografij. Potem prosimo eno od turistk, da fotografira še nas tri. Ostane nam le še da se spustimo po stopnicah navzdol do parka.

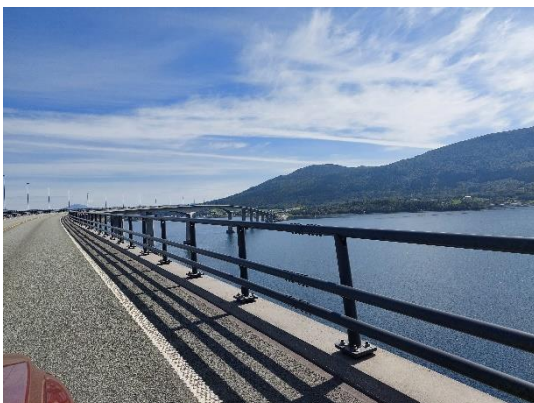
Malo se še sprehodimo po bližnjem predelu mesta. Tako kot pogled z vrha je zanimivo pohajkovati tudi po samem mestu. A hitro nas začne priganjati čas. Vrniti se moramo še v kamp in ga zapustiti pred 12 uro.

Ålesund je mesto kjer zlahka ostal kak dan in si vse v miru pogledal a čaka nas še dolga pot.

V kampu spet priklopimo prikolico, zdevamo spet vso kramo iz prikolice v prtljažnik avtomobila in zapustimo kamp točno ob 10:47. Usmerimo se proti **Donbasu** in potem naprej proti **Oslu**.

Vozimo se po lepi cesti ob morski obali. Tudi na tej cesti je obilica predorov.

Ko smo se peljali proti **Ålesundu** smo opazili ta čudovit most a nismo šli čezenj. Sedaj pa ga bomo prečkali.

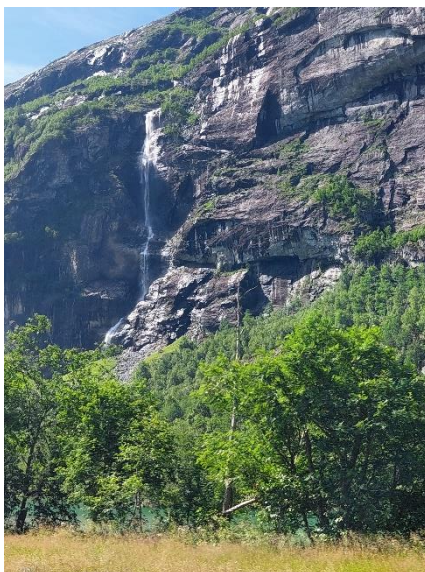
S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Nekaj po **12** uri se peljemo skozi čudovit kraj **Åndalsnes**. Ima samo **2.400** prebivalcev in leži ob izlivu reke **Rauma**, na obali fjorda **Romsdalsfjord**. Naredimo nekaj posnetkov in nadaljujemo proti **Donbasu**.

Peljemo mimo **Trollvegen** kampa in nedaleč stran ob cesti zagledamo ta vagon. V tem kampu in ob tem vagonu sem bil leta **2019**. Zato razložim **Milanu** in **Mirku** kratko zgodovino tega vagona. Slavni vagon, s katerim so **Norvežani** med drugo svetovno vojno spravili zlate rezerve iz države na varno, da ni padlo v roke **Nemcem**.

Vozimo se ob reki **Raumi**. Cesta mestoma zahaja v doline obkrožene z gorami s katerih se spušča nešteto slapov. Tu in tam se zaustavimo. Končno prispemo v **Donbas** in spet dosežemo cesto **E6**, ki pelje od **Trondheima** proti **Oslu**.

Kmalu po **Donbasu** dospemo do kampa **Bjørkhol Camping** in zapeljemo noter. Naredimo si odmor za kosilo- v bistvu pojemo muslije s jogurtom. Potem izkoristimo bližnjo reko da umijemo posodice iz katerih smo jedli ter žlice. Nadaljujemo za vožnjo proti **Lillehammerju**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Malo pred 17 uro prispemo v **Lillehammer**. Mesto je leta **1994** gostilo zimske olimpijske igre. Zapeljemo se do skakalnega centra in si ogledamo skakalnice. Mesto ima skoraj **29.000** prebivalcev. Naredimo seveda tudi skoraj obvezen selfie.

Po slabi uri zapustimo **Lillehammer** in se odpeljemo proti **Oslu**. Vmes iščemo kako primeren kraj kjer bi prenočili.

Najdemo skoraj idealno mesto kjer bomo lahko prenočili, tik ob cesti in malo pred mostom, ki ga bomo prečkali naslednji dan. Ravno toliko je oddaljen od ceste da ni pretiranega hrupa prometa.

Prostora je dovolj. Pred nami je parkirana prikolica nemškega para. Tudi oni bodo prenočili tukaj. Na voljo imamo tudi več urejenih **WC**-jev s tekočo vodo.

Na voljo so tudi klopi, kjer bomo jedli večerjo. Za pripravo večerje je bil ta dan zadolžen **Mirko**. Pripravi bučno kremno juho, goveji golaž, pire krompir in zeljno solato. Po večerji še malo posedimo in ugotavljamo da je bil dan zelo uspešen. Zadovoljni odidemo spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

16.Dan – 10.07.2023

Danes sem jaz vstal kot zadnji ob **7:15**. **Milan** in **Mirko** sta bila že budna. Pripravili smo si jutranji čaj. Za zajtrk je vsak vzel kar mu je to jutro najbolj teknilo. **Milan** si je odprl konzervo tune, **Mirko** si je vzel konzervo mesnega narezka, jaz pa sem si privoščil tuno s fižolom. Zraven smo imeli kisle kumare, polnjene olive in kruh. Prostor kjer smo prenočili zapustimo ob **8:20**.

Najprej se zavijemo levo čez most, ki smo ga opazovali iz počivališča. Po nekaj kilometrih vožnje su ustavimo na črpalki, ki ima relativno ugodno ceno goriva in napolnimo rezervoar. Peljemo naprej in približno **100** kilometrov pred **Oslo** naletimo na prometni zamašek. Pomikamo se po polžje.

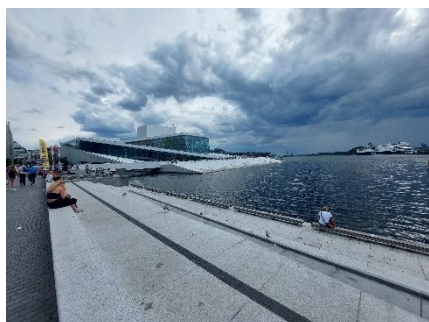

V kamp **Bogstad** v **Oslo** prispemo ob **11** uri. Gre za največji Norveški kamp s približno **800** parcelami od katerih jih ima **300** električni priključek. Zraven tega ima še **46** lesenih hišk, ki so različno opremljene (nekateri tudi s kopalnico in TV-jem). Pri prijavi na recepciji moram vpisati registrsko številko prikolic, saj imajo striktno kontrolo, da zapustiš kamp do **12** ure. Za enodnevni postanek plačam skupaj **63,12 €**, kar je največ doslej. V to ceno je vključeno tudi **6 €** (**6 x po 1 €**) za tuširanje toplo vodo za kar dobiš posebno kartico s katero potem aktiviraš toplo vodo.

Postavimo prikolico na določeno mesto in si na hitro pripravimo nekaj za pod zob. Pripravili smo si musli z jogurtom. Hitro pomijemo posodo in se pripravimo za odhod v **Oslo**. Takoj na izhodu iz kampa je avtobusna postaja, najbližja postaja metroja pa je oddaljena **4** avtobusne postaje v nasprotni smeri. Najlažje je iz kampa v center **Oslo** torej priti z avtobusom številka **42**. Leta **2019**, ko sem bil nazadnje v kampu si lahko kar v kampu kupil celodnevno karto za javni transport, sedaj je to možno le preko aplikacije na telefonu, ki si jo moraš naložiti. Na recepciji nam povejo, da lahko celodnevne karte kupimo tri postaje naprej na **ESSO** črpalki. Zato ob vstopu na avtobus povemo šoferju, da nimamo karte in da jo gremo kupiti nekaj postaj naprej. Voznik se strinja in nam celo na tretji postaji pokaže, da moramo izstopiti in pokaže kje si naj kupimo karte. Kupim torej tri **24** urne karte za seniorje (vsak tisti, ki je star **67** let ali več) in plačam za vsako **61** kron, kar je **5,25 €**, kar je več kot ugodno. Potem počakamo na naslednji avtobus, ki pride že čez nekaj minut in se odpeljemo do centra mesta.

Izstopimo na zadnji postaji in se napotimo na sprehod po zanimivih trgih in cestah ob morski obali. Vreme je oblačno a toplo. Pešočimo kake pol ure proti operi a kar smo še kar precej oddaljeni vstopimo na tramvaj in se do tja odpeljemo.

Izstopimo pri znameniti operi. Ta stavba je res nekaj posebnega. Načrtovana je tako, da se lahko povzpneš na streho objekta kar seveda tudi storimo.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

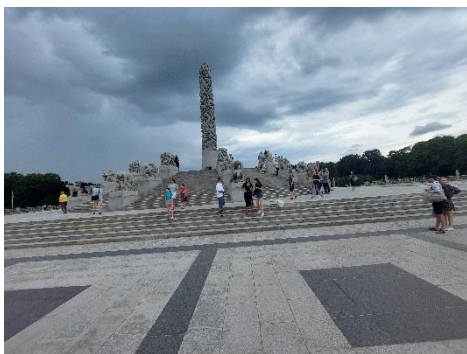
Streha opere ponuja lep razgled in je tudi pravo mesto za skupinsko fotografijo. Izkoristimo še **WC** v operi in se s tramvajem odpeljemo do naslednje znamenitosti.

Naslednja znamenitost je **Vigeland** park, ki ima preko **200** skulptur. Predstavlja življenjsko delo **Gustava Vigelanda**. Posamezne skulpture so bile postavljene med leti **1940** do **1949**, a so rezultat **40** letnega dela.

Jezni deček je verjetno najbolj znana skulptura. Seveda smo naredili tudi obvezen skupinski portret.

Povzpne se še do monolita. Potem zapustimo park in s tramvajem odpeljemo do centralne postaje.

Iz centralne postaje se napotimo proti kraljevi palači. Vmes se za kratko ustavimo in opazujemo uličnega umetnika pri ustvarjanju svojega dela.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Naslednja stvar, ki nas okupira nekaj minut je prodajni salon avtomobilov kitajske znamke **NIO**. Po tistem kar smo videli v salonu bo kmalu evropska avtomobilska industrija v velikih težavah. Avtomobili so neverjetni in po zelo ugodnih cenah.

Kraljeva palača v **Oslo** je bila zgrajena v prvi polovici **19.** stoletja kot norveška rezidenca v **Franciji** rojenega **Karla III.**, ki je vladal kot kralj **Norveške** in **Švedske**.

Za trenutek priskočim na pomoč kraljevemu gardistu in skupaj straživa vhod v palačo.

Z notranje strani je čudovito obdelan park z mnogo rožami, okrasnim grmičevjem in drevesi.

Po koncu ogleda se z metrojem odpeljemo do **Holmenkollna**. Izstopimo na postaji metroja od koder imamo le še par minut do čudovite in slavne skakalnice, ki vsako leto gosti svetovno elito skakalnega športa.

Iz **Holmenkollna** se peš odpravimo v kamp. Morali bi biti tam v dobrih **pol** ure, a ker smo malo zašli smo potrebovali do kampa dobro **uro**. Za večerjo imamo paradiznikovo kremno juho, prebranec in zeljno solato. Vse to smo pripravili v veliki kuhinji in tam večerjo tudi pojedli. Spat smo šli zelo zadovoljni z potekom dneva.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

17.Dan – 11.07.2023

Vstal sem ob 7:30. Ponoči je deževalo in trenutno še vedno pada kar močan dež. **Milan** se pravkar vrača iz **WC**-ja s dežnikom. Dežnik poda meni tako da se tudi jaz odpravim z dežnikom na **WC**. Potem ko še **Mirko** stori enako se zberemo v prikolici in delamo plan za naprej. Vmes pijemo čaj, ki so si ga pripravili. V mesto ne bomo več šli, čeprav imamo še vedno veljavno celodnevno vozovnico za potniški promet, vendar nas ne mika sprehod po dežju. Zato se odločimo, da bomo kar v prikolici nekaj pojedli za zajtrk in počakali, da neha deževati. Jaz sem si vzel ribjo pašteto, **Milan** mesni narezek in **Mirko** tuno s fižolom. Zraven smo jedli kruh, vložene olive in kisle kumare.

In res je dež ponehal takoj ko smo pojedli zajtrk. Zato si hitro umijemo zobe in dvignemo podporne noge prikolice in že smo pripravljeni na odhod. Kamp zapustimo ob 9:30. Kamp je na enem koncu mesta in če želimo proti našemu cilju, ki je bil **Gothenburg**, moramo priti na čisto drug konec mesta.

Na **Google Maps** se mi nastavil cilj **Gothenburg**, a nas je navigacija peljala po zelo čudnih poteh. Morali bi zapustiti **Norveško** in doseči **Švedsko** v dobrih dveh urah as mi smo se vozili skoraj tri ure po nekih lokalnih cestah čez polja. Potem sem ugotovil zakaj je temu tako. **Google Maps** je bil nastavljen tako, da se izogiba avtocest in nas je zato usmerjal po cestah 120, 121 in 115, ki pa so vse lokalne ceste.

Na **Norveškem** se namreč za razliko od ostali **Skandinavskih** držav plačuje uporaba avtocest. Možno je plačevati na več načinov :

- z gotovino ali kartico okrog večjih mest
- s tem da preko spletne strani **AutoPASS** vpišemo registrsko številko avtomobila in nam iz našega računa odtegnejo nekaj sredstev (jih v bistvu rezervirajo) in nam po koncu potovanja naredijo račun in morebitna presežna sredstva vrnejo na naš račun. Če uporabimo to možnost imamo tudi popust na vseh trajektih
- zadnja možnost je da se vozimo in potem na **Norvežani** čez dva do tri mesece pošljejo račun za prevožene kilometre.

Na vsakem delu ceste, ki je plačljiva je to označeno. Piše kako dolg je odsek in kolika je cestnina. In nameščene so kamere, ki posnamejo vozilo oziroma njegovo registrsko številko. Potem iz teh podatkov ugotovijo kje smo se vozili in tako pridejo do cestnine

Po skoraj treh urah tavanja po stranskih cestah (vsaj dvakrat smo se izgubili in obračali v drugo smer) smo ob 12:25 končno prišli do kraja **Sarpsborg** in se priključili na avtocesto E6. Samo mesto je dokaj veliko – ima približno 56.000 prebivalcev.

Po približno pol ure vožnje pridemo do meje s **Švedsko**, to je v kraj **Svinesund**. **Svinesund** je zelo oblegano mesto, saj **Norvežani** množično kupujejo stvari na **Švedski** strani, kjer so izdelki in storitve mnogo cenejše kot pri njih. Preko znamenitega mostu, ki se razteza preko fjorda **Iddefjord** vstopimo na **Švedsko**

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Po kratkem oddihu nadaljujemo proti **Gothenburgu**. Naš namen je poiskati kamp v bližini mesta in prenočiti. Seveda pa bi, podobno kot v **Trondheimu**, šli na ogled mesta z avtomobilom, prikolico pa pusti v kampu.

Ustavimo se v kampu **Lisebergsbyn** in povprašamo za možnost nastanitve za eno noč. A na žalost je kamp popolnoma zaseden. Prijazna receptorka mi tudi pove, da so tudi vsi ostali kampi polni saj se odvija nek glasbeni festival pa še ena važna nogometna tekma je bila tisti dan na sporedu. Zato se dogovorimo, da si bomo na kratko ogledali **Gothenburg** tako, da se bomo zapeljali skozi mesto, kar se ni pokazalo kot pametna ideja.

Gothenburg je drugo največje mesto na Švedskem. Ima približno **600.000** prebivalcev. Vozimo se skozi izredno gost promet, nekatere ceste so zaradi tekme zaprte.

V pristanišču je bilo zasidranih kar nekaj vojnih ladij.

Mesto je ustanovil **Švedski kralj Gustav II Adolf** leta **1621**. Po približno eni uri se nam uspe prebiti iz mestne gneče in nadaljevati pot proti jugu. Glavna naloga je bila iskanje mesta za prenočitev. Našli smo en kamp kjer bi lahko prenočili vendar nismo bili zadovoljni, ker je bil **WC** preveč oddaljen od parcele, kjer bi stala prikolica.

Končno smo našli zelo lep kamp – **Lajets Camping & Resort** v kraju **Varberg**. Kamp je izredno lepo urejen a tudi cena je primerna **600 SEK** kar znesi **50,76 €**.

Spet imamo na razpolago kuhinjo in jedilnico. Za večerjo si naredimo paradižnikovo kremno juho, špagete s tunino omako in zeljno solato. Pravzaprav večino tega pripravi **Mirko**, ki je danes na vrsti. Današnji dan je bil res naporen zato se takoj po tem ko pomijemo posodo in si očistimo zobe spravimo spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

18.Dan – 12.07.2023

Ponoči je spet obilno deževalo. Vstanemo okrog **7:30** in zunaj še vedno močno dežuje. Eden po eden se z dežnikom odpravimo do **WC**-ja. Pripravimo si vroč čaj in se dogovorimo, da počakamo nekaj časa, da dež preneha. Vmes smo si naredili zajtrk – vsak si je pač vzel kar mu je v tem trenutku teknilo, bodisi da je bila to konzerva tune, tunina pašteta ali mesni narezek. Ostalo nam je še nekaj feferonov in kislih kumaric in z dodatkom kruha se je vsak od nas najedel.

Ker nismo dočakali prenehanja dežja smo kar v dežju odklopili elektriko in dvignili podporne noge prikolice in že smo bili pripravljeni na odhod. Naš današnji cilj je **Kopenhagen** (**Danci** mu pravijo **København**). Kamp zapustimo ob **9:40**. To je bil najbolj urejen kamp do sedaj. Dosežemo cesto **E6** in se usmerimo proti današnjemu prvemu cilju – **Helsingborg**, kjer se bomo vkrkali na trajekt za **Dansko**. Nehalo je deževati. Ko dosežemo **Helsingborg** izgubimo internetno povezavo in si ne moremo pomagati s **Google Maps**, zato v samem mestu zaidemo. Po nekaj tavanja končno pridemo v trajektno luko in se okrog **12** ure vkrčamo na trajekt, ki nas odpelje v **Danski Helsingor**.

Takoj po izkrcanju se odpeljemo do **Hillerøda**, kjer si bomo ogledali tamkajšnjo največjo znamenitost to je grad **Frederiksborg**. **Hillerød** je mesto s nekaj več kot **36.000** prebivalci.

Sam grad je bil zgrajen v letih **1560** do **1620**. Gradnja je začela v času kralja **Frederika** drugega in se potem nadaljevala pod vladavino kralja **Christiana** četrtega. Imeli smo probleme kje pustiti naš avto s prikolico. Ko smo točili gorivo na bencinski črpalki nas je prijazna domačinka usmerila na parkirišče v eni od ulic, kjer je bilo parkiranje dovoljeno in brezplačno. Od tam smo šli potem peš, kakih **15** minut do gradu.

Do gradu je najprej vhod čez most. Grad je obdan s obzidjem in pomožnimi stavbami. V skladu s flamsko in nizozemsko renesančno tradicijo je štirikotna palača, ki pokriva celotno območje severnega otočka, zgrajena iz rdeče opeke.

Gre zares za ogromne zgradbe. Ob plačilu vstopnine si je možno ogledati tudi notranjost gradu (jaz sem si jo ogledal leta **2019**) vendar se nam je mudilo naprej in smo to pustili za kako drugo priložnost.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Zelo lep je tudi grajski park, ki je nasproti vhoda v grad. Urejen je v baročnem stilu.

Zapustimo območje gradu ter se vrnemo do našega parkiranega avtomobila s prikolico. Spotoma si še malo ogledamo mesto, ki je zelo simpatično. Na ulici je dosti lično urejenih lokalov. Zapustimo **Hillerød** in se usmerimo proti **Kopenhagenu**. Naš cilj je kamp **DCU-Camping København – Absalon**.

Nekaj po **16** uri pridemo do recepcije kampa. Kamp je zelo velik in lepo urejen. Razprostira se na površini **12,5** hektara. Ima **680** parcel (velikosti od **50** do **110** kvadratnih metrov), od tega je **145** predvideno za avtodome. Zraven tega ima še **45** mobilnih hišk različnih velikosti in opremljenosti. Odprt je skozi celo leto. Najamemo ga za samo eno nočitev in plačamo **469 DEK** kar je **62,69 €**. Tudi tukaj so zelo striktni glede odhoda, ki mora biti najkasneje do **12** ure naslednji dan. Postavimo prikolico in avto na določeno mesto in se takoj pripravimo za odhod v mesto.

Do postaje nadzemne železnice (**S-train**) imamo približno kilometer. Tik preden pridemo do postaje je še trgovina **Aldi** (pri nas **Hofer**) kjer si kupimo plastenke s pitno vodo, da na sprehodu ne bomo žejni.

Na postaji želimo na avtomatu kupiti celodnevne karte a vidimo na ekranu nek čuden napis. Prijazna mladenka, ki tudi hiti na vlak, nam razloži da piše, da avtomat ne deluje. Svetuje nam naj naredimo sliko avtomata in vstopimo na vlak. Če bomo slučajno imeli kontrolo pa naj pokažemo sliko in povemo, da pač nismo mogli kupiti karte. Tako smo tudi naredili in se brez problemov pripeljemo do centralne postaje v **Kopenhagenu**.

Na centralni postaji se srečajo nadzemna (**S-train**) in podzemna železnica (**M-train**). Tukaj kupimo celodnevne karte, ki stanejo vsaka po **21,48 €**. Plačali smo toliko, ker je naš kamp v coni 2, ki je dražja a imamo zato prost vstop tudi na ladjice, ki plujejo po kanalih. Najprej se z metrojem odpeljemo do **Christianije**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Področje **Christianije** predstavlja avtonomno skupnost s približno **900** prebivalci in leži v predelu **Christianshavn**. Prebivalci so razvili popolnoma svoja pravila neodvisno od Danske vlade. Imenuje se tudi »**Svobodno mesto Christianija**«

Christianija, je malce podobna naši **Metelkovi**. Nastala je kot socialni eksperiment leta **1971**. Sedaj pa predstavlja eno najbolj zanimivih turističnih točk, ki jo letno obišče **milijon** turistov. Imajo celo svojo valuto, lahko se da kupiti »**travo**«, jo polna odštekanih tipov... skratka prava paša za oči, a ni za vsakogar, posebej ne za zategnjene puriste.

Toliko je mest kjer bi lahko fotografiral, vendar dosti fotografiranja ni zaželeno. Možno je kupiti vse vrste mehkih drog. Polni mešanih občutkov zapustimo **Christianijo** in se napotimo proti našemu sledečemu cilju – **Nyhavnu**.

Preden dosežemo **Nyhavn**, obiščemo »**The Bridge Street Kitchen**«, ki se nahaja med **Christianshavnom** in **Nyhavnom**. Dogajanje je podobno naši »**Odprti kuhinji**«. Dobiti je možno jedi iz vsega sveta ali pa samo popiti pivo ali kaj podobnega.

Naročimo si **Gyrose** s piščančjim mesom. Zato smo tudi odšli iz kampa brez kosila, saj smo planirali, da se bomo tukaj ustavili. Kot zanimivost naj povem., da ni možno plačilo v gotovini temveč samo s karticami. **Mirko** me je ujel ravno s polnimi usti. Potem nadaljujemo čez most do **Nyhavna**.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Nyhavna je ena najbolj barvitih mestnih četrti **Kopenhagena** in to ne samo zaradi barvitih fasad temveč tudi zaradi barvite zgodovine. V originalu je bilo to komercialno pristanišče kjer so pristajale ladje iz vsega sveta polne mornarjev, ki so iskali pijačo, hrano, zabavo in žensko družbo. Ogromno je restavracij kjer je zelo težko dobiti prosto mizo. Na skrajnem koncu je pristanišče za ladjice, ki obratujejo kot mestni potniški promet sem ter tja po kanalih.

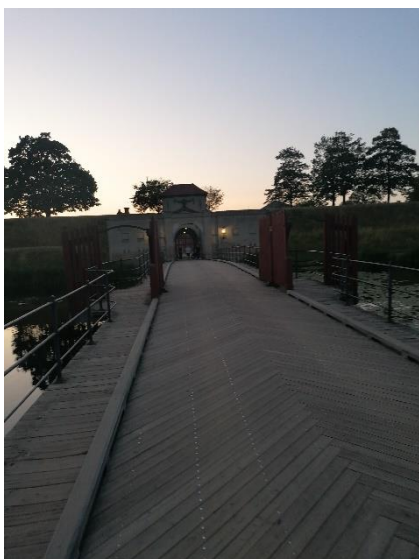

Tudi mi se vkrcamo na eno od teh in se popeljemo na ogled mesta iz perspektive morja.

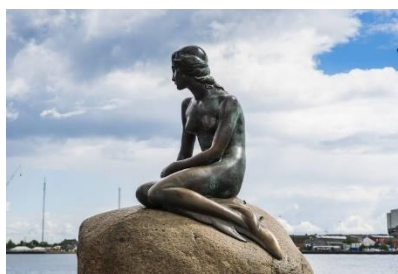
Po mojem mnenju predstavlja vožnja z ladjicami po kanalih **Kopenhagena** enega od najboljših načinov spoznavanja arhitekture mesta.

Izkrčimo s ena od postaj in želimo nadaljevati s nadzemno železnico. A najti postajo nadzemne železnice je vsej prej kot lahka naloga. Na pomoč nam pride en domačinov in skupaj v približno 15 minutah najdemo najbližjo postajo nadzemne železnice. Odpeljemo se do **Kastelleta**.

Kastellet ali **Citadel** je predstavljal starodavno obrambo mesta **Kopenhagen**, zidan kot trdnjava. Ustanovil ga je danski kralj **Christian IV.** Začetek sega v leto **1626**.

Žal smo bili prepozni, ker je bil kompleks že zaprt za obiskovalce. V neposredni bližini pa se nahaja druga znamenitost, ki smo jo hoteli obiskati – **kip male morske deklice (The Little Mermaid)**

Postali smo utrujeni in odločili smo se vrniti v kamp. Na srečo je linija nadzemne železnice vodila od **Kastelleta** do našega kampa. V kamp smo prišli okrog 23 ure. Malo smo še posedeli in naredili načrt za naslednji dan. Ker naša celodnevna karta še velja do jutrišnjega popoldneva smo se odločili naslednji dan še enkrat oddati na obhod mesta. Ker pa se bomo morali zaradi vstati nekoliko bolj zgodaj smo se spravili spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

19.Dan – 13.07.2023

Zjutraj smo bili, glede na včerajšnji dogovor vsi pokonci že do 6 ure. Čaka nas še jutranji ogled **Kopenhagna** ter vrnitev v kamp najkasneje do 11 ure.

Za zajtrk imamo na razpolago veliko jedilnico. Postrežemo si s pršutom, narezano dimljeno slanino, polnjenim olivami, feferoni in kruhom. Zraven pijemo seveda čaj.

Takoj po zajtrku se napotimo do postaje nadzemne železnice in se zapeljemo do centralne postaje v **Kopenhagnu**.

Na centralni postaji se za trenutek zaustavimo, saj je ravno pričelo rahlo deževati. Potem naredimo načrt za obhod po mestu. Napotimo se v smeri **Nyhavna** s idejo da se spet vkrcamo na ladjico in vozimo po kanalih.

Dež je ponehal in že veselo korakamo po mestni ulicah. Ko dosežemo **Nyhavn** počakamo na pomolu na prvo ladjo. V bistvu nam je vseeno v katero smer bo šla samo da se bomo vozili po kanalih.

Ladjica pride čez nekaj minut in mi se vkrcamo. Za razliko od včeraj je danes skoraj prazna.

Iz ladjice je čudovit pogled na arhitekturno razgibane stavbe.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Pristanemo na kakih šest postajališčih, na zadnjem se ladjica obrne in pripravi za vožnjo v drugo smer. A ne takoj. Najprej si vzame kakih **20** minut pavze. Potem nadaljujemo vožnjo v drugi smeri oziroma proti **Nyhavnu**.

Izstopimo dve postaji prej in se napotimo proti centralni postaji.

Občudujemo stavbe neverjetnih oblik, tako kot je ta na sliki. Velik **S** na vrhu stopnišča označuje da je tu postaja nadzemne železnice.

Na poti do centralne postaje gremo tudi mimo zabavišnega parka vendar si zaradi pomankanja časa ne moremo privoščiti vstopa. V nasprotnem primeru bi si z užitkom privoščil kako vožnjo z vlakom smrti.

Čas hitro mineva in čez **20** minut že zagledamo centralno postajo. Poiščemo in počakamo naš vlak in se odpeljemo nazaj v kamp. V kamp smo prispeli okrog **11** ure kot smo planirali. Ob **11:30** pa že zapuščamo kamp.

Iz **Kopenhagna** je lažje priti kot iz **Osla**, pa še navigacija sedaj deluje kot mora. Naš cilj je trajektna luka **Rodby** od koder se bomo s trajektom odpeljali do **Nemčije**.

Vstopimo torej v trajektno luko in uslužbenec v eni od linic pogleda našo kompozicijo in izda plačilo

za znesek **1.599 DKK** (kar je **214,61 €**). Plačam s predplačniško kartico na kateri je še skoraj **800 €** kartico. A uslužbenec trdi da plačilo ni bilo izvedeno, čeprav sem jaz na telefon dobil SMS z potrjeno transakcijo in zneskom plačila. Potem smo poskusili še dvakrat in vedno je bilo plačilo zavrnjeno. Poklical je nekega »strokovnjaka« ki trdi da moram plačati čeprav mu kažem SMS s obvestilom banke, da je bil račun plačan. To prerekanje traja skoraj **30**

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

minut. Nakar pride tretji uslužbenec, ki mi določi nekoliko nižjo ceno **1.347 DKK (180,78 €)**. Ta znesek plačam s normalno **Visa** kartico in sedaj lahko gremo na trajekt. In seveda sem spet dobil od banke **SMS** s potrditvijo tudi drugega plačila. Za trajekt sem torej plačal dvakrat. Ob **14:45** se vkrcamo na trajekt. Spet smo v **freeshopu** kupili zaboje **Coca Cole** za cca **12 €**. V **Puttgardnu** se izkrcamo ob **15:50**.

Že med vožnjo na trajektu smo se dogovorili, da se ne bomo vračali po isti poti kot smo prišli (torej smer **Leipzig**) temveč, da se bomo usmerili proti **Dresdenu** in potem do **Prage**, kjer bomo ostali dve noči. Vozimo se približno dobro uro in vmes iščemo črpalko s čim cenejšim gorivom.

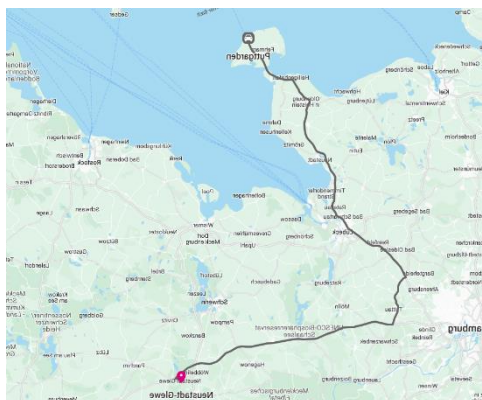
Jaz sem slabe volje zaradi dvakratnega plačila za trajekt in zato kličem banko in sprašujem kaj narediti.

Zagotavljajo mi, da bomo to rešili in naj se po povratku oglasim pri njih in bodo **oni** to uredili. Jaz naj si le spravim račune in vsa obvestila o zavrnjenih transakcijah. Takrat nisem vedel da sem slišal eno od največjih **laži**. Končno zagledamo črpalko s ugodno ceno bencina. Natočimo poln rezervoar in plačati hočem s predplačniško kartico. A spet šok – plačilo je zavrnjeno, češ, da na kartici ni dovolj sredstev, čeprav da je tam še vsaj **700 €**. Plačam torej z redno kartico **VISA** in tokrat gre vse brez problemov.

Nadaljujemo z vožnjo, medtem pa jaz spet kličem banko, zakaj mi je bilo zavrnjeno plačilo, če pa imam na kartico dovolj sredstev. Malo me prevezujejo sem in tja in modrujejo o vzrokih – a preprosto povedano **nimajo pojma** zakaj.

Ko se naveličam klicati **NKBM** in govoriti s **nesposobnimi**, se odločim poklicati **Bankart**, če mi lahko oni pomagajo. Ženska na drugi strani je zvenela precej bolj prepričljivo in zanesljivo a mi vseeno ni znala pojasnit zakaj ne morem plačevati s predplačniško kartico, čeprav imam na njej dovolj sredstev. A je vsaj pogledala v moje transakcije tistega dne in zagotovila, da je vse normalno.

Nadaljujemo z vožnjo in vmes iščemo kak prost kamp za prenočitev. Imam spisek kampov ob poti in kličem kampe po vrsti. Po nekaj neuspešnih poizkusih mi v kampu »**Barracuda Beach Camping**« potrdijo, da imajo prosto mesto in da lahko pridemo.

Ura je že **18:40** in vozimo se že skoraj tri ure. Na levi je označena pot, ki smo jo prevozili od **Puttgardena** do kampa, kamor prispemo okro **19** ure.

Kamp se nahaja v kraju **Neustadt-Glewe** in ima **6.931** prebivalcev (stanje na dan **31.12.2022**). Vozimo se torej skozi prijazen kraj in brez problemov najdemo kamp.

Kamp se nahaja ob jezeru **Neustädter**. Na recepciji nam povedo, da imamo srečo da smo dobili mesto, saj je v kraju glasbeni festival in je vse polno. Za eno noč smo plačali **43,50 €**.

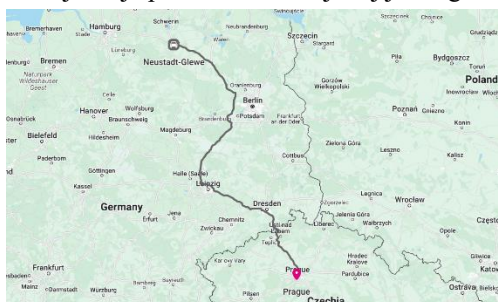

Prišlo je do malega zapleta s označbo parcele, saj je bila tabla, ki označuje številke zasukana. Poklicali smo eno od uslužbenk in kmalu uredili zadevo. Ob **20** uri pričnemo s pripravo večerje – gobova juha, goveji golaž, pire krompir in vložena kisana zelenjava. Po večerji pomijemo posodo in se spravimo spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

20.Dan – 14.07.2023

Malo pred 7 uro smo bili že vsi trije pokonci. Najprej si kot po navadi pripravimo vsak svoj najljubši čaj. Potem malo pregledamo hladilnik in ugotovimo, da imamo še **13** jajc in slanino, zato se odločimo, da bomo za zajtrk spekli slanino in vsa jajca. Potem pomijemo posodo, pospravimo, si umijemo zobe in pripravljeni smo za nadaljevanje poti. Naš današnji cilj je Praga. Kamp zapustimo ob **8:30**.

Čaka nas približno **550** kilometrov dolga pot mimo **Berlina**, **Dresdna** in potem do **Prage**.

Območje **Berlina** dosežemo ob **11** uri. Ustavimo se na eno od črpalk, a ker je gorivo drago (**2,18 €**) se odločimo natočiti le **12** litrov. Poskusim plačati s predplačniško kartico in vse gre brez problema. Se že razveselim, da je težava odpravljena, saj včeraj z njo nisem mogel plačevati.

Nadaljujemo z vožnjo v smeri **Dresdna**. Po dobri uri vožnje se ustavimo na **Aralovi** črpalki, kjer je cena goriva nekoliko bolj sprejemljiva (**1,92 €**) in natočimo poln rezervoar. Ker mi je pred dobro uro uspelo plačati s predplačniško kartico, tudi sedaj na blagajni želim plačati s to kartico a mi zavrne plačilo. Sedaj mi več res ni nič več jasno, prej je šlo sedaj spet ne gre. Plačam s normalno **VISA** kartico. Nadaljujemo našo vožnjo proti nemško češki meji.

Jaz sem spet na telefonu in se pogovarjam s predstavniki **NKBM** in spet sem imel peh in naletel na nesposobne in slišal stavke »**Ja kartica ni blokirana in na njej je dovolj sredstev, tako, da bi morale delovati plačevanje z njo**«. Ja **moralo** bi, a **ne** gre. Po teh razgovorih sem obupal in sklenil, da bom pač do konca potovanja plačeval s normalno **VISA** kartico.

Ob **14:30** vstopimo na **Češko**. Nimamo vinjete zato iščemo prvo mesto na avtocesti, kjer jo bomo lahko kupili. V bližini mesta **Teplice** se ustavimo na črpalki. Najprej sem hotel kupiti vinjeto na črpalki, a me neprijazna prodajalka usmeri na neki avtomat. Vse povsod vlada prava svinjarija in nered, ko da smo se vrnili v petdeseta leta. Najdem avtomat za vinjete in tam je kar vrsta. Nekateri preklinjajo saj so plačali a niso uspeli dobiti potrdila. Potem sem na vrsti jaz. Vpisati je potrebno državo iz katere prihajaš, potem pa še registrsko številko avtomobila. Potem izbereš vrsto vinjete. Avtomat ti izpiše znesek za plačilo (**13,06 €**) ki ga plačam s kartico. Po skoraj dve minutnem čakanju mi avtomat le izvrže potrdilo o plačilu.

Nadaljujemo z vožnjo proti **Pragi**. Sedaj si moramo poiskati kamp, kjer bomo ostali dve noči. Na **Google Maps** poiščem kampe v **Pragi** in okolici in začnem klicanjem. Dobim prvi kamp, a mi povejo, da so polno zasedeni. Kličem drugega in tudi tukaj mi prijazni ženski glas pove da so na žalost polni. Potem mi reče, da bomo v tem času zelo težko dobili mesto v kampu, če nismo rezervirali. Vprašam jo ali ve morda za katerega od kampov ki bi morda imel kak prostor. Odgovori mi da so kampi, ki so v centru ali blizu centra **Prage** zasedeni in, da naj poizkusim s kakim kampom, ki je nekoliko izven **Prage**. Priporoča mi **TRIOCAMP Praha**. Zahvalim se ji za prijaznost in pokličem omenjeni kamp. Na srečo imajo ti prosto. Zahtevajo podatke in kje se trenutno nahajamo. Rečem jim, da bomo prispeli tja v približno eni uri. Nastavim si cilj na **Google Maps** in v kampu smo že v slabe pol ure to je nekaj po **14** uri.

Kamp je majhen a soliden. Imajo tudi bazen, trgovino in restavracijo s točenim pivom. Cena je v primerjavi s **Skandinavijo** kar visoka, za dva dni plačam **2.772 ČZK** kar znese **115,50 €**. Kamp je precej oddaljen od centra,

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

tako, da se je potrebno najprej peljati s avtobusom potem pa bodisi s tramvajem ali metrojem. Razveseljivo je dejstvo, da imamo vožnjo zastoj. Cena celodnevne karte je namreč odvisna od starosti. Za vse starejše od **65** let pa je prevoz brezplačen. To pomeni, da ne potrebuješ nobene karte, le osebni dokument moraš imeti, da v primeru kontrole dokažeš, da si res toliko star.

Postavimo torej prikolico na parcelo: parcela je precej razgubana, tako, da smo se precej namučili, da smo spravili prikolico kolikor toliko v položaj, ki je deloma zadovoljil vodno tehniko. Vsak naklon se namreč še kako pozna pri kvaliteti spanja. Na srečo je hladilnik kompresorski, saj absorpcijski v postavitvi ki ni idealna ne delujejo optimalno.

Pripravimo si kosilo. **Mirko** pripravi špagete in tunino omako, jaz skuham paradižnikovo kremno juho iz vrečke. Zraven imamo solato iz rdeče pese. Potem hitro umijemo posodo, si umijemo zobe in že smo pripravljeni za odhod do centra **Prage**. Ampak najprej si v restavraciji **Mirko** in jaz privoščiva točeno pivo, ki pa naju ne navduši (to je neko domače pivo, ki ga vari lastnik kampa). Temperatura ozračja je **34** stopinj Celzija.

Naš kamp se nahaja severno od centra **Prage** v devetem okrožju (**Dolní Čabry**) in edini prevoz, ki je na razpolago je **avtobus**. Na srečo je avtobusna postaja le kakih **500** metrov oddaljena. Počakamo torej na avtobus in se odpeljemo do zadnje postaje z imenom **Kobylisy**.

Kobylisy je okrožje severno od centra **Prage** in ima številko okrožja **8**. Do sem gre tramvajska proga iz centra **Prage** in pa tudi krak podzemeljske železnice. Je kar veliko okrožje s nekaj nad **10.000** prebivalci.

Najprej se spustimo v podzemlje do postaje podzemne železnice. A tu se nekako ne znajdemo, kje bom morali prestopiti zato se odločimo vrniti na površje in se raje odpeljati s tramvajem do centra **Prage**.

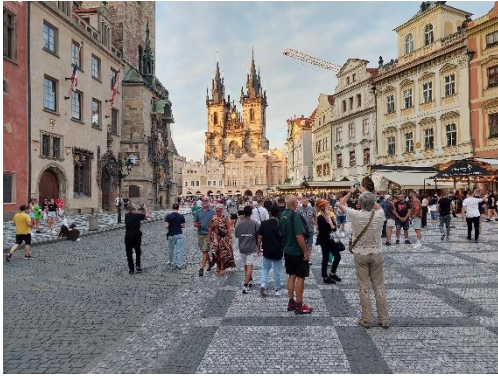
Tramvaji so stari in podobni tistim v **Zagrebu** in **Sarajevu** le da so rdeče barve. Vstopimo na tramvaj in se peljemo kakih **25** minut. Raje se vozimo s tramvajem kot s podzemeljsko saj lahko med vožnjo opazuješ mesto. Z podzemeljsko bi bili na cilju hitreje a saj se nam ne mudi. Izstopimo na postaji pri **Karlovem** mostu.

Pri **Karlovem** mostu je vedno gneča. V samem centru je še dosti bolj vroče oziroma soparno kot je bilo v predelu, kjer leži naš kamp.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

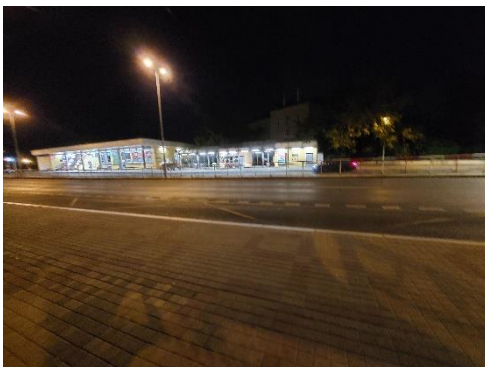
Pot do starega mestnega trga z znamenito katedralo je tudi polna turistov. Hodimo počasi zaradi neznosne vročine in se če se le da držimo senčnih predelov.

Ko se začne že malo mračiti se napotimo proti trgu »**Vaclavske namesti**«.

Tudi tukaj je velika gneča ljudi. Počasi se odpravimo nazaj proti Karlovemu mostu. Vmes si v eni od pivnic pogasimo žejo. Na postaji pri Karlovem mostu vstopimo na tramvaj in se odpeljemo do **Kobylisya**.

Na avtobusni postaji počakamo na avtobus, ki nas zapelje nazaj do kampa. Ura je že **23:20** in skrbi nas ali bo še prišel kak avtobus v našo smer. Končno se pojavi in odpeljemo se do kampa. V kamp smo prispeli malo pred polnočjo. Še vedno je zelo vroče. V prikolici je obupno vroče, zato odpremo vsa okna in vrata in naredimo prepih. Čez kaki **30** minut je temperatura v prikolici upadla za nekaj stopinj tako, da se lahko spravimo spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

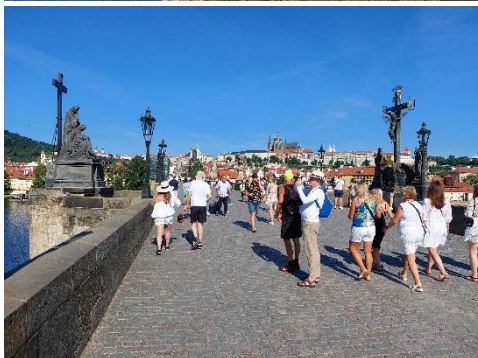
21.Dan – 15.07.2023

Vstanemo ob 7:30. Zjutraj je že pošteno vroče. Za danes je napoved 37 stopinj Celzija. Na hitro si pripravimo čaj. Včeraj smo kupili v eni od trgovin kruh, tako da imamo danes za zajtrk tunino pašteto, mesni narezek in tuno v konzervi. Ostalo nam je še nekaj kumar in polnjenih oliv.

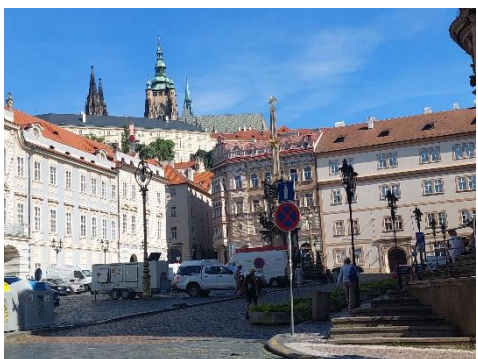
Po zajtrku pospravimo, si očistimo zobe in že gremo priti avtobusni postaji. Ura je 8:45 in sonce neusmiljeno pripeka. Avtobus nas odpelje do postaje **Kobylisy**, kjer spet stopimo na tramvaj in se peljemo do **Karlovega** mosta. Tu bomo danes začeli naš obhod.

Iz tramvaja smo izstopili eno postajo naprej tako, da imamo pogled na Karlov most z druge strani. Danes je v jutranjem soncu drugačen kot včeraj v popoldanskem.

Gneča na mostu pa je enaka ali š večja kot včeraj popoldan. **Mirko** je občutljiv na sonce, zato ima majico z dolgimi rokavi neprepustno za **UV** žarke, **Milan** in **jaz** pa sva v kratkih hlačah in majici.

PO ogledu Karlovega mostu in osrednjega trga se usmerimo proti **Hradčanom**. Sonce neusmiljeno žge in iščemo vsako senco da se mu vsaj malo izognemo.

Ogledamo si še notranji del. Potem nadaljujemo našo pot po grebenu skozi gozd proti vzpenjači.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Pridemo do ostankov obzidja od koder je lep pogled na Prago. To pot smo izbrali ker nam zagotavlja vsaj malo sence.

Ko dosežemo vzpenjačo se ob njej spustimo po tlakovani potki navzdol. Potem si v prvi gostilni **Mirko** in **jaz** privoščiva vrček **piva**, **Milan** pa seveda **Coca Colo**.

Med hojo smo postali tudi že kar lačni, pa tudi ura je že skoraj **13**. Čas je za kosilo. **Milan** predlaga, da gremo do nakupovalnega centra **Novy Smichov**, ki ima poleg trgovskega dela tudi gastronomski del s številnimi restavracijami.

Po kakih **20** minutah pešačenja prispemo do trgovskega centra.

V zgornjem nadstropju so same restavracije s hrano, od McDonalda, preko mehiških, kitajskih, italijanskih in morda še kakih. Bili smo že lačni in nismo imeli časa pogledati vse. **Milan** zavije v neko vzhodnjaško, ki jo je poznal že od prej.

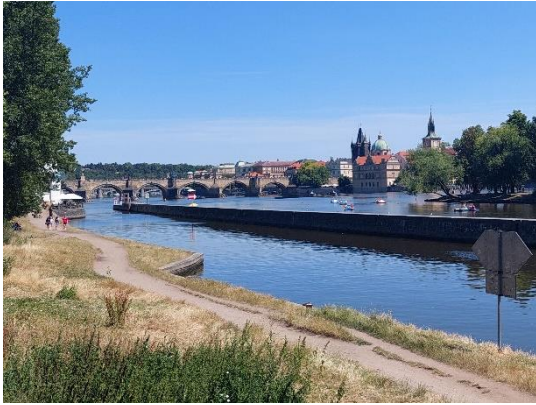
Mene in **Mirka** pa premami kitajska restavracija »**Buffet Go Wok**«. Restavracija je samopostrežnega tipa in ponuja velik izbor jedi in prilog. Za **10 €** ponujajo **All You Can Eat** s tem da si omejen na **eno** uro.

Na levi je **Mirkov** krožnik z izborom, tisti na desni pa moj. Za vse skupaj in dve odlični točeni pivi plačam **25 €**. Hrana je bila resnično zelo okusna.

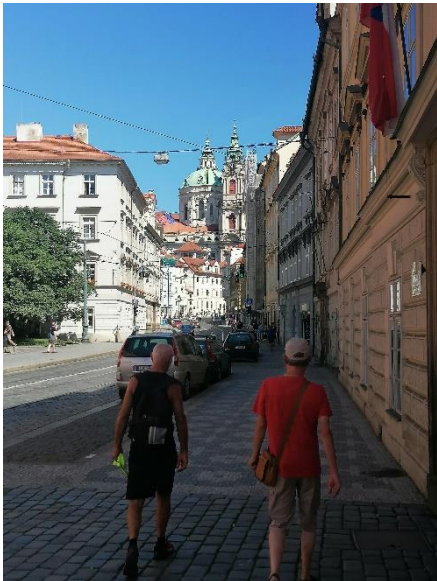
S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Za kosilo smo se tako najedli, da smo težko hodili, zato se odločimo za kratek počitek na eni od klopi ob **Vltavi**. Klop je bila v prijetni senci zato smo tam vztrajali kar skoraj uro.

Vmes smo z zanimanjem opazovalo množico ljudi, ki so se s čolni vozili po **Vltavi**.

Potem smo se spet podali na pohajkovanje po mestu. Temperatura se je povzpela na **37** stopinj Cezija. V vsaki ulici smo zato iskali senčni del po katerem smo potem hodili. Vmes smo se tu in tam ustavili v kaki pivnici, kjer sva **Mirko** in **jaz** spila po vrček **piva**, **Milan** pa seveda **Coca Colo**. Pivo, sploh točeno, je v **Pragi** zelo dobro, pa še poceni je. Razen tistih najdražjih restavracij se ga da dobiti že za **2 €** ali celo manj za pol litrski vrček.

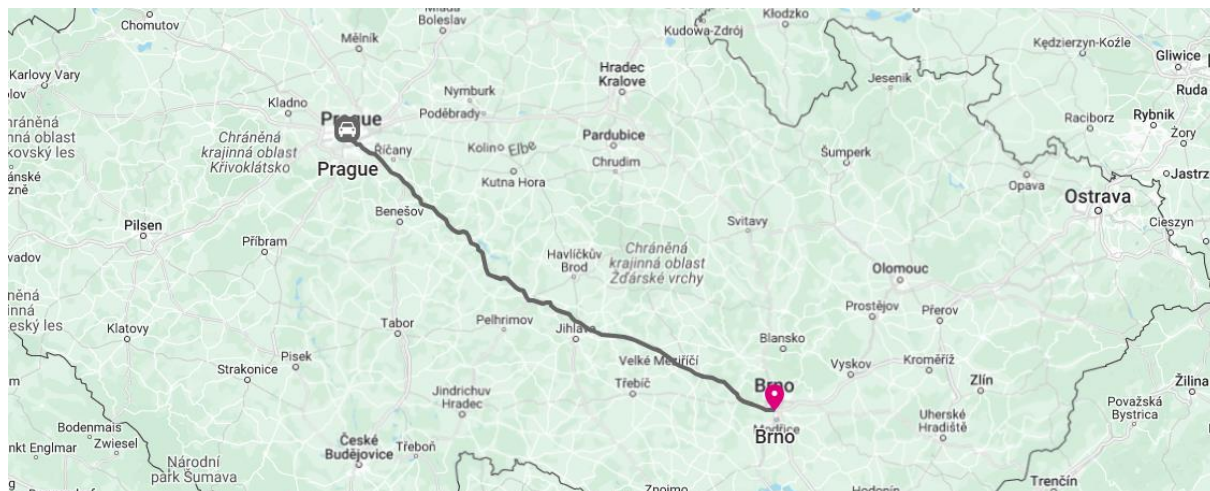
Na koncu smo se spet vrnili do **Karlovega** mosta, kjer smo še malo posedeli in opazovali množico potem pa se s tramvajem odpeljali proti kampu, kamor smo prispeli okrog **20** ure. Temperatura v kampu je bila še vedno skoraj **30** stopinj Celzija. V prikolici, ki je bila cela dan na soncu pa še bistveno več. Zato smo spet odprli vsa okna in vrata ter naredili prepih. **Mirko** je odšel spat nekaj po **22** uri. **Milan** in jaz sva še malo posedela zunaj in čakala, da se temperatura še malo zniža. Malo pred **polnočjo** pa sva tudi midva odšla spat.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

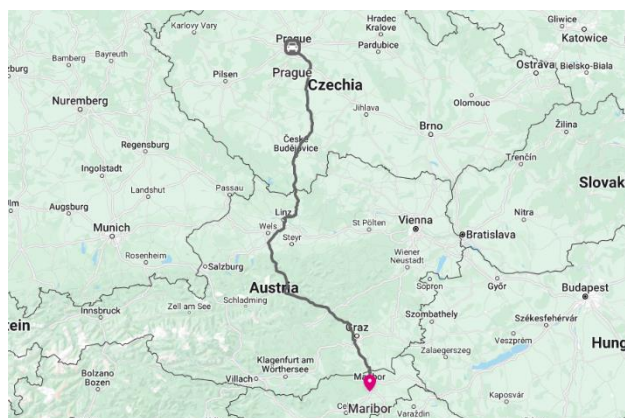
22.Dan – 16.07.2023

Proti jutri je začelo deževati zato smo morali zapirati strešna okna. Zjutraj ob 7 ko vstanem še vedno dežuje. Tudi **Milan** in **Mirko** sta že budna. Pripravimo si vsak svoj najljubši čaj in se dogovorimo, da počakamo, da dež poneha. Vmes si naredimo hiter zajtrk. Imamo še kruh, pa mesni narezek, paštete in ribje konzerve. Vsak si vzame kar mu ta trenutek tekne.

Malo pred 8 uro preneha deževati. Spustimo torej podpirne noge na prikolici in zapustimo kamp ob 8:20. Ker je bil naš kamp na severni strani **Prage**, mi pa smo namenjeni na jug, pomeni, da moramo prevoziti center **Prage**. Prebijamo se torej skozi center in nekaj pred 9 uro dosežemo avtocesto, ki vodi v **Brno**.

Do Brna moramo prevoziti 210 kilometrov. Vreme je zelo spremenljivo. Nekaj časa rahlo dežuje, potem spet sonce, pa spet oblaki in dež in ponovno sonce. A veseli smo, da ni tako vroče kot je bilo včeraj. Približno ob 10:45 se ustavimo na eni od črpalk ter natočimo gorivo. Istočasno kupim še **Avstrijsko** tedensko **vinjeto**. Zamenjata se tudi voznika. Do sem je vozil **Mirko**, sedaj bo vozil **Milan**.

Celotna razdalja, ki jo moramo danes prevoziti, da dosežemo **Maribor** je približno 530 kilometrov. Dogovorimo se, da bomo razdelili pot na tri dele in vsak bo vozil en del.

Kmalu smo prispeli v **Avstrijo**. Približno ob 14 uri se ustavimo na enem od postajališč in si privoščimo daljši odmor. Pripravimo si nekaj za pod zob saj imamo še kruh, paštete in ribje konzerve. Potem nadaljujemo pot. Od tu naprej vozim jaz. Jaz sem vozil prvo etapo, ko smo zapustili **Maribor** in vozil bom zadnjo etapo nazaj do doma. Vmes sta bila za volanom v glavnem **Mirko** in **Milan**, jaz pa sem se bolj posvečal navigaciji, ter pisanju dnevnika in beleženju stroškov.

Vožnja mineva brez nekih posebnosti in nekaj pred 17 uro smo v **Mariboru**. Tik preden pridemo na izhodišče se ustavimo še na črpalki in natočimo poln rezervoar goriva. Šli smo na pot s polnim rezervoarjem in tudi končati moramo s polnim rezervoarjem.

V **Fram**, kjer imam pri sorodnikih parkirano prikolico prispemo točno ob 17 uri. Števec kaže 14.720 kilometrov, torej smo prevozili točno 9.622 kilometrov.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Epilog

Bili je prisotno kar nekaj skrbi glede tega potovanja. Sploh **Mirko** je bil od začetka zelo skeptičen. Počitniško prikolico sem kupil in dobil konec maja, in razen vožnje od **Celja** do **Frama** nisem imel z vleko prikolice nobenih izkušenj. A zelo je pomagalo nekaj ur vožnje v avtošoli **Prihajam**. Vse skupaj je tako minilo brez kakršnikoli zapletov. Edina malenkost je bila težava pri zapiranju enega od oken, a tudi tu smo hitro našli začasno rešitev.

Malo sem bil le negativno presenečen nad povprečno porabo, ki je bila malo manj kot **11** litrov. Doma imam povprečno porabo manj kot **7** litrov, a to je pač cena, ki jo je potrebno plačati ob vleki tako velike prikolice.

Ob povratku so me čakale tri odprte naloge :

- Ugotoviti zakaj sem imel probleme s plačevanjem s predplačniško kartico
- Dobiti povrnjen denar od ladijske družbe, ki mi je zaračunala vožnjo s trajektom od **Rodbyja** do **Puttgardena** kar dvakrat
- Popraviti mehanizem za zapiranje okna na prikolici

Od vseh treh naštetih zadev je bilo najlažje urediti zadnjo. Poklical sem **AC Glavan** v Celje in se dogovoril za popravilo. Ko sem prispel tja s pripeto prikolico me je že čakal serviser, takoj zamenjal del in čez **10** minut sem se že lahko vračal proti Mariboru. Seveda brez potrebe po plačilu saj je bilo to v garancijskem roku. Pohvala za **AC Glavan**.

Sedaj sem se posvetil odgovoru na vprašanje kaj je bilo narobe s kartico. Po nekaj poskusih sem končno naletel na enega od bančnih uslužbencev **Nove KBM**, ki zna malo razmišljati. Priznam, da sem bil tudi sam malo kriv ker nisem pozorno prebral drobnega tiska. Predplačniška kartica ima namreč eno hudo omejitev – mesečno je lahko na njej prometa le do **2.000 €**. Tega limita se ne da na noben način spremeniti. Sedaj mi je postalo jasno zakaj mi je zavračal nekatera plačila, ne zato ker ni bilo dovolj sredstev na kartici temveč ker je bil že dosežen oziroma presežen največji promet v mesecu. Seveda pa to ne opravičuje površnosti njihovih programerjev. V **Rodby**-ju bi moral program takoj, ko je ugotovil, da je višina mesečnega prometa dosežena ali celo presežena blokirati transakcijo in ne bi smel dovoliti, da je bil meni z računa odtrgan znesek, prevoznik pa ni dobil potrditve uspešnosti transakcije.

Predplačniška kartica **Nove KBM** je vsled te omejitve več ali manj **neuporabna** za taka potovanja.

Sedaj je ostala le še ena naloga, za katero sem mislil, da bo najlažja ali je bila najtežje rešljiva – povratek zneska za plačilo trajekta, ki je bil zaračunan dvakratno. Čeprav mi je uslužbenka **Nove KBM** zagotavljala, da bodo ob mojem povratku oni rešili ta problem ni bilo tako. Ob obisku banke so mi dejali, da moram najprej poslati zahtevek ladjarju in če bom od tam dobil negativni odgovor, moram s tem odgovorom priti do njih in takrat bodo oni posredovali.

Torej sem **18.07.2023** poklical firmo **Scandilines**. Oglasil se je ženski glas in razložil sem kaj se je zgodilo. Svetovala mi je naj pošljem zahtevo s pomočjo maila in mi tudi dala naslov, kamor naj usmerim reklamacijo. Poslal sem torej mail s priloženimi vsemi podatki (fotografije računov in zavrnitev). Čez par minut sem dobil odgovor avtomatskega odzivnika, da so prejeli mojo pošto in da mi bodo poskušali odgovoriti v čim krajšem času.

Dne **31.07.2023** sem dobil od njih mail, da so mojo reklamacijo predali svojim **Danskim** kolegom in da naj imam potrpljenje, ker so zasuti z maili.

Res moraš imeti potrpljenje saj se ni nič zgodilo do **13.9.2023**. Takrat sem prejel mail od neke **Pernille**, da so začeli preiskovati moj primer in da potrebuje še neke dodatne podatke. Poslal sem ji izpiske bančnih transakcij in končno **18.09.2023** dobil mail, ki me je potolažil :

Pernille (Scandilines)
18. sep. 2023 10:37 CEST

Hi again,

Your refund will be started as soon as possible through your iban and bic.

Have a nice day.

Med venlig hilsen,
Pernille
Kundeservicemedarbejder

Scandilines Danmark ApS
Havneholmen 25, 8. sal
1561 København V
Danmark
+4533151515

In res je bil **20.09.2023** denar končno nakazan na moj račun, torej več kot dva meseca po tem, ko sem podal reklamacijo.

S kamp prikolico do Nordkappa in nazaj

Če se sprašujete koliko je to potovanje stalo potem vam bo na to vprašanje odgovoril ta izsek iz seznama stroškov iz **EXCEL** tabele :

97	Rekapitulacija po vrstah stroškov	Znesek	Procent
98	G - stroški goriva	1682,07	43,38
99	T - stroški trajektov	727,6	18,77
100	K - stroški kampiranja	696,57	17,97
101	H - stroški hrane	382,53	9,87
102	L - stroški lokalnega prometa	127,78	3,30
103	Z - stroški zavarovanja	126,96	3,27
104	C - cestnine, parkirnine in predori	65,71	1,70
105	U - stroški gostinskih uslug	38,3	0,99
106	N - stroški nakupov (2 x CocaCola zaboj)	29,62	0,76
107	Skupaj	3877,14	100,00

Na enega torej pride približno **1.300,00 €** kar je več kot ugodno. Vsak dan sem sproti beležil vse stroške. Stroški hrane predstavljajo hrano kupljeno na poti in pa vso hrano, ki smo jo kupili pred potovanjem in porabili na potovanju. Hrana, ki je bila kupljena pred potovanjem (konzerve in podobno) in ni bila porabljena na potovanju se ni upoštevala v stroških.

Čakal sem še na račun za cestnino na **Norveškem**, ki pa do današnjega dne (**26.01.2024**) ko to pišem še ni prispel in kot kaže verjetno tudi ne bo. Verjetno so nam cestnino zaračunali skupaj s plačilom trajekta na relaciji **Molde Vestnes**, ko smo bili na poti v **Ålesund**.